

РЕШЕНИЕ

№ 5158

гр. София, 23.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в публично заседание на 25.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **9758** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 23992 от 04.11.2011 г. (л. 31 – 33 от делото) по описа на Административен съд София – град (АССГ) и вх. № 53-00-655 от 26.10.2011 г. по описа на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (Д”О.”), сега Дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика” (Д”ОДОП”) при Централното управление (ЦУ) на Националната агенция за приходите (НАП), подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението в [населено място], район „М.”,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя М. С., срещу Ревизионен акт № 1007943 от 25.03.2011 г., издаден от Г. А. П. - главен инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – С. област, фронт офис И., в частта в която е потвърден и изменен с Решение № 1779 от 10.10.2011 г. от директора на Д”О.”, сега Д”ОДОП” – С. при ЦУ на НАП.

Дружеството – жалбоподател оспорва посочения РА, в частта относно установените на задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчните периоди м. 04.2008 г., м. 06.2008 г., м. 08.2008 г., м. 10.2008 г., м. 11.2008 г., м. 12.2008 г., м. 01.2009 г., м. 06.2009 г., м. 07.2009 г. и м. 09.2009 г., в размер на 192979,20 лв. – главница и лихва в размер на 48102,15 лв. Поддържа, че изводите на органа по приходите, издал спорния РА са незаконосъобразни и необосновани. В хода на ревизията са допуснати нарушения на основните принципи за провеждане производството по установяване на данъчни задължения, регламентирани в ДОПК,

като в резултат на допуснатите процесуални нарушения неправилно е приложен материалния закон. Жалбоподателят поддържа, че в хода на ревизионното производство са представени убедителни доказателства относно реалността на фактурираните доставки, обективирани в данъчни фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Релевира доводи за необоснованост и неоснователност на заключенията на органа по приходите, че фактурираните доставки не са реално извършени по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС, във вр. с чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, поради което за [фирма] не е възникнало правото на данъчен кредит и не му е признато правото на приспадането му. Предвид така изложеното, жалбоподателят моли отмяната на РА, в обжалваните му части, с който за [фирма] са определени посочените задължения за ДДС и съответните лихви.

В съдебните заседания жалбоподателят, редовно призован, се представлява от редовно упълномощени адвокати, които от негово име поддържат жалбата. По същество се моли нейното уважаване. Претендират се направените по делото разноски. В дадения от съда срок редовно упълномощената адв. П. П. представя подробни писмени бележи по съществото на спора.

Ответникът директорът на Д"О.", сега Д"ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, редовно призован, не се явява. В съдебното заседание на 12.01.2012 г. се представлява от редовно упълномощения юрисконсулт Г., който от негово име оспорва жалбата. По същество на оспорването не взема становище.

С. градска прокуратура участва в производството чрез прокурора Ютеров, който дава заключение за основателност на жалбата и моли нейното уважаване.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА.

С жалба вх. № 53-03-918 от 02.05.2011 г. (л. 01242, 3 от Приложение № 5), спорният РА е бил обжалван по административен ред в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 04.2008 г. до м.12.2009 г., включително, които произтичат от отказано право на данъчен кредит по доставки, обективирани в данъчни фактури (ДФ), издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Като съобрази това, съдът намира, че по аргумент от разпоредбата на чл. 156, ал. 2 ДОПК жалбата до съда, в частта срещу определените задължения по ЗДДС, които произтичат от отказано право на данъчен кредит по доставки от [фирма], поради това, че тези задължения не са били обжалвани по административен ред, е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

В останалата част жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност като подадена от страна, имаща право и интерес от оспорването и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу РА, в частта потвърдена и изменена с решението на Д"О.", сега Д"ОДОП" – С..

Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1007943 от 21.09.2010 г. (л. 0...1, 2 от Приложение № 1), на осн. чл. 112 ДОПК и чл. 113 ДОПК. С последната е възложено извършването на ревизия на [фирма], с адрес за кореспонденция в [населено място], [улица], [жилищен адрес] и адрес по чл. 8 ДОПК в [населено място],[жк], [жилищен адрес] за задължения на дружеството по Закона за данък добавена стойност (ЗДДС) за периоди от 01.04.2008 г.

до 31.12.2009 г. Определени да извършат ревизията са лицата Г. А. П. - старши инспектор по приходите - ръководител екип и Д. Н. О. - инспектор по приходите. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите Д. В. П. – началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. (виж Заповед № РД-01-6 от 05.01.2010 г., издадена от директора на ТД на НАП – С. и допълнително споразумение за изменение на трудово правоотношение № 1222 от 30.06.2006 г., л. 7 – 10 от делото). Срокът, в който следва да завърши ревизията е определен на до три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта за възлагане на ревизия е надлежно връчена на управителя на данъчния субект на 06.10.2010 г.

На 20.01.2011 г., в срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК, е издаден РД № 1007943 (РД, л. 0...439 – 0...466 от Приложение № 3) от ревизиращите органи Г. А. П. и Д. Н. О., определени с посочената по – горе ЗВР. Р. доклад има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК и е връчен по електронен път на ревизирания субект на 31.01.2011 г., тоест след изтичането на срока по чл. 117, ал. 4 ДОПК.

В продължения с Решение № 1100247 от 11.02.2011 г. (л. 0...472,3 от Приложение № 3) срок по чл. 117, ал. 5 ДОПК, дружеството-жалбоподател е представило писмено възражение срещу РД, с вх. № 53-03-253 от 11.03.2011 г. (л. 01216 - 01227 от Приложение № 5).

На осн. чл. 119, ал. 2 ДОПК, органът възложил ревизията е издал Заповед № К 1007943 от 24.01.2011 г. (З., на л. 00475, 00474 от Приложение № 3), с която е определен компетентният да издаде РА орган по приходите – Г. А. П. (виж Заповед № 254.14. от 17.12.2010 г. на л. 58 от делото). Последната е връчена на ревизираното лице на 18.04.2011 г.

На 25.03.2011 г., в срока по чл. 119, ал. 3 ДОПК (в редакцията, действала към датата на провеждане на ревизионното производство), определеният със З. компетентен орган е издал спорния РА № 1007943 (на л. 00479 – 00496 от Приложение № 3). Последният, ведно със З., били надлежно връчени на жалбоподателя на 18.04.2011 г., тоест след изтичането на срока по чл. 119, ал. 4 ДОПК (в редакцията, действала към датата на провеждане на ревизионното производство). Р. акт съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК. Видно от него, издалият го орган по приходите е възприел констатациите и мотивите на РД. Разгледал е направените срещу РД възражения, но ги е счел за неоснователни и ги е отхвърлил по подробно изложени съображения. В заключение е установил задължения по ЗДДС в съответствие с предложенията, направени с РД.

В срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК, издаденият срещу ревизирания субект РА е бил обжалван по административен ред с жалба вх. № 53-03-918 от 02.05.2011 г. (л. 01242, 3 от Приложение № 5), в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 04.2008 г. до м.12.2009 г., включително, които произтичат от отказано право на данъчен кредит по доставки, обективирани в данъчни ДФ, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Така определените задължения са предмет и на жалбата до съда. Жалбата е подадена по реда на чл. 152, ал. 3 ДОПК до решаващия орган – директора на Д”О.” чрез ТД на НАП – С..

В срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, валидно продължен със споразумение по чл. 156, ал. 7 ДОПК (л. 23 от делото), решаващият орган се е произнесъл с изрично мотивирано Решение № 1779 от 10.10.2011 г. (на л. 12 – 19 от делото) по повдигнатия с жалбата въпрос. По повод проведеното оспорване на издадения РА, директорът на Д”О.”, сега

Д"ОДОП" – С., го е потвърдил в обжалваните пред него части, като за данъчен период м. 12.2008 г. РА е изменен, а установеното задължение за този период в размер на 32626,06 лв. е изменено на 30226,06 лв., ведно със съответните лихви. Решението е връчено на пълномощник на данъчния субект на 12.10.2011 г. (л. 21, 22 от делото).

В ревизирия период [фирма] е извършвало основно внос, доставка и търговия с тръби и фасонни части за водоснабдяване, канализация и дренаж.

Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По ДФ, издадени от този доставчик, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури за услуги в общ размер на 20000,00 (двадесет хиляди) лв., както следва:

- по ДФ № 393 от 31.10.2008 г., на стойност 50000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 10000,00 лв., с предмет на доставката «Наем билбордове»;

- по ДФ № 374 от 30.10.2008 г., на стойност 50000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 10000,00 лв., с предмет на доставката «Плащане по договор за реклама»;

Видно от РД в хода на ревизията, на основание чл. 45 ДОПК е извършена насрещна проверка на този доставчик. Документи от доставчика не са предоставени. Проверката е извършена по данни в информационния масив, при което е установено, че дружеството е отразило цитираните ДФ в дневника за продажби за съответния данъчен период с получател ревизираното лице.

Въз основа на установеното при тази проверка, от представените документи и обяснения на ревизирия субект, както и от събраните в хода на ревизионното производство доказателства, органът по приходите е приел, че не може да се установи по безспорен начин реално извършване на доставка по посочените по – горе ДФ, поради което за [фирма] не е налице право на приспадане на данъчен кредит по тях. Във връзка с представения Договор, сключен между двете дружества от 25.08.2008 г. за временно и възмездно ползване върху част от временните строителни огради към съответните обекти на метрото в С. при хотел Ш., срещу Военния клуб и срещу Стадион В. Л., за монтиране на рекламни пана, органите по приходите са съобrazили, че липсват данни за определен наем на рекламните площи - месечна сума и цена за един квадратен метър. По отношение на представения Договор от 27.08.2008 г. за излъчване в програмата на Би Ти Ви на аудио-визуални произведения - рекламни материали, рекламиращи стоки и/или услуги и/или търговски марки на [фирма] ревизиращите са отчели, че не е договорен срок на рекламиране, няма представена предварително одобрената схема за излъчване, в която да е определена продължителността, последователността, броя и други условия за излъчване. Съгласно клаузите на договора за всяка отделна поръчка и съобразно нейната схема за излъчване се изготвя типова „схема за излъчване”, в която са описани рекламните материали, които се излъчват, месеца и годината на излъчване, вида на форматите - реклама, спонсорство, гарантирани рейтинг точки, но такива документи не са представени на ревизията.

В предоставените писмени обяснения [фирма] (л. 209 от Приложение № 2) е декларирало, че предмет на доставките е извършена реклама на билбордове, с които разполага доставчика. Излагани са рекламни материали, предоставени от самото ревизираното лице.

Ревизиращите са намерили, че не е изяснен произхода на цитираните рекламни материали, липсват обяснения и относно рекламата под формата на аудио - визуални

произведения, излъчвани в програмата на „Би Ти Ви“. Във връзка с наема на рекламните площи и представения Договор от 31.10.2007 г. с [фирма], ревизиращите са констатирали липсата на доказателства относно ефективното използване на наетата ограда от ревизираното лице, а именно относно реалността на доставката в частта реклама, тъй като няма данни кой е изготвил рекламните стикери, с какви материали, с каква техника и съответно трудов ресурс. Във връзка с излъчването на реклама в програмата на Би Ти Ви е обсъден представения Договор от 03.10.2008 г. с подизпълнител Рекламна Агенция (РА) [фирма]; възлагателно писмо от същата дата, с което [фирма] възлага на РА [фирма], който от своя страна възлага на [фирма] да закупува и преговаря за излъчване на телевизионна реклама в програмата на национална телевизия „Би Ти Ви“, а последният, от своя страна, възлага на „Б. Н. К.“ да излъчва рекламни клипове в програмната схема на „Би Ти Ви“; предложение за излъчванията, изготвено от РА [фирма] и утвърдено от [фирма], в което са упоменати 6 излъчвания по 5 секунди във вечерната програма на стойност 50000,00 лв. и ДДС в размер на 10000,00 лв.; Сертификат за излъчване на реклама по „Би Ти Ви“ с № 4212/1960 и рекламодалел [фирма], РА „Б. П. К.“, „М. Агенция П. 97 МА“, изготвен от „Б. Н. К.“ и копие на фактура № 100.069 от 08.10.2008 г., издадена от РА [фирма] на стойност 50000,00 ле. и ДДС 10000,00лв. Предвид така представените документи ревизиращите са посочили, че липсват доказателства относно това кои лица са изготвили рекламните материали/клип, с каква техника, в кое студио, какви разходи са вложени в производството на клипа, как са осчетоводени те, такива относно закупеното рекламнo време от [фирма] като рекламна агенция и предоставено на [фирма] като рекламодалел чрез „М. агенция П. 97 МА“, както и доказателства дали е за излъчената реклама на ревизираното лице.

Предвид горните фактически констатации, органите по приходите, издали РД, са приели от правна страна, че доколкото не е доказано получаване на реални доставки по фактурите, издадени от този доставчик на [фирма], то не е налице право на приспадане на данъчния кредит от страна на получателя – ревизираното лице. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква на основание чл. 69 и чл. 71 ЗДДС само когато доставката, по която това право се претендира е реално извършена. На основание разпоредбата на чл. 25 ЗДДС е направен извод, че при недоказано наличие на данъчно събитие, данъкът не е начислен съгласно изискванията на ЗДДС. Прието е за безспорно, че видно от представените хронологии на счетоводни записвания аналитично за доставчика, както и от предоставените копия на фискални бонове и банкови извлечения, по спорните ДФ е осъществено разплащане. Счетено е обаче, че плащането на цената по ДФ не означава, че доставката по всяка от тях е реално е осъществена, нито, че доставчиците са потвърдили действията по тези ДФ, тъй като са получили договорената цена. В този смисъл е направен извод, че притежанието на редовни от формална страна първични счетоводни документи – спорните ДФ, не означава, че тези фактури доказват отразените в тях обстоятелства. Анализът на представените документи, според органите по приходите, води на извод, че издадените от този доставчик документи не документират реално осъществени стопански операции. Затова на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 9 ЗДДС, ревизиращите органи са направили предложение да не се признае право на данъчен кредит по ДФ, издадени от [фирма].

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от

този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е съобразил липсата на поръчки, в които се съдържат параметри и изисквания, както и да е фиксирано времето, в което ще се излъчва рекламата, нейната продължителност и съдържание. Не е приобщен и предварително одобрен медиен план, както и доказателства относно стойността на продукта и такива за отделните етапи при излъчване. Прието е, че представените доказателства не са достатъчни за проследяване предмета на доставките от първоначалния доставчик до крайния получател.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е приел, че от представените в хода на ревизионното производство и към жалбата доказателства не се установява по безспорен начин, че се касае точно за доставката, по издадената към жалбоподателя фактура от [фирма], тъй като в предмета и не е конкретизиран договора, не е вписано друго пояснение, удостоверяващо, че се касае точно за реклама на жалбоподателя. Отчел е, че не са отразени обичайните за този род поръчки параметри и изисквания, не е посочено времето, през което ще се рекламират, продължителност на излъчване, съдържанието на рекламата, както и каква информация предоставя рекламата, а няма и доказателства за наличие на ресурси за извършване на процесните доставки. Представените от ревизираното дружество договори и анекси, подписани с доставчика са квалифицирани като частни документи, които не се ползват с обвързваща доказателствена сила, относно съдържащите се в тях факти и обстоятелства. Решаващият орган е взел също така предвид, че не са представени доказателства относно лицата, които са изработили рекламните продукти, с каква техника, вид, начин, по който е изработен носител, върху който е предаден рекламния продукт. Предвид това е направен извод, че правилно и законосъобразно е отказано право на ползване на данъчен кредит, поради недоказване реалността на доставките, обективирани във фактурите, издадени от [фирма].

От представените в хода на ревизионното производство и в хода на съдебното производство доказателства се установява също така следното:

В Писмените обяснения, дадени от управителя на [фирма] (л. 00207 – 00209 от Приложение № 2) се твърди, че по силата на сключени с този доставчик договори и предоставени от [фирма] рекламни материали, [фирма] е извършвала рекламна дейност в определения в договора срок. Уточнено е, че доставчикът разполага с *билбордове*, на които осъществява рекламна дейност.

В приложените към възражението срещу РД писмени обяснения, дадени от управителя на доставчика [фирма] (л. 01205, 6 от Приложение № 5) се поддържа, че по Договора от 25.08.2008 г. доставчикът е предоставял на [фирма] само рекламни площи, без рекламните материали. По отношение на Договора от 27.08.2008 г. се сочи, че рекламният клип е изработен от [фирма]. Обяснява се механизма на излъчване.

Във връзка с доставката по ДФ № 393 от 31.10.2008 г., с предмет «Наем билбордове»:

За да направи извод относно реалността на доставката, обективирана в ДФ №

393, на базата на приобщените по делото доказателства, съдът съобрази на първо място противоречието, което се констатира между дадените на 28.12.2010 г. обяснения от управителя на [фирма], които кореспондират на предмета на спорната фактура, от една страна, и представения на ревизията Договор от 25.08.2008 г. (л. 00170, 1 и л. 00310,1 от Приложение № 2 и л. 01211, 2 от Приложение № 5), от друга страна. Последният е сключен между [фирма], в качеството му на наемател и [фирма], в качеството му на наемодател, който отдава на първия временното и възмездно ползване върху част от *временните строителни огради към съответните обекти на метрото в С.*, които наемателят да използва по свое усмотрение, за своя сметка и отговорност като рекламни площи, оградни пана, както следва: 1. при хотел «Ш.», 2. срещу «Военния клуб» и 3. срещу стадион «В. Л.» за монтиране на рекламни материали, за срок от една година от датата на сключването му. Видно от т. 3.1. от договора месечната наемна цена за един квадратен метър не е уговорена. Очевидна е разликата между отдаване на билбордове под наем, както се сочи в обяснението и спорната ДФ и отдаване на временни строителни огради/оградни пана под наем за осъществяване на реклама, какъвто е предмета на договора.

От представения към възражението към РД Анекс от 29.08.2008 г. към Договор за наем на рекламни площи, сключен на 25.08.2008 г. (л. 01209 от Приложение № 5) се установява, че е подписан, за да удостовери договорено изменение на последния, в смисъл, че наемодателят предоставя три броя рекламни оградни площи - пана по един брой за всяко едно от изброените три местоположения, по 9 квадратни метра всяко, при месечна сума в размер на 154,321 лв. за един квадратен метър. В допълнение на това е представени и сключен на 31.10.2007 г. между [фирма], в качеството му на наемодател и [фирма], в качеството му на наемател, договор (л. 00292, 3 от Приложение № 2), по силата на който, първият отдава на наемателя временно и възмездно ползване върху част от временните строителни огради към съответните обекти на метрото в С., които да използва по свое усмотрение и за своя сметка и отговорност, както следва: при хотел «Ш.», срещу «Военния клуб» и срещу «Стадион В. Л.» за монтиране на *рекламни стикери*, за срок от две години, считано то 31.10.2007 г., тоест до 31.10.2009 г. На 31.01.2008 г. [фирма] е издало на [фирма] ДФ № 0...31, с предмет на доставката «Отдаване на ограда под наем», на стойност 4250,00 лв. (л. 00291 от Приложение № 2).

Предвид така изложеното, съдът намира, че по делото не се установи и доказва реалното осъществяване на доставката, обективизирана в ДФ № 393 – «наем билбордове». За установяване извършването на такава доставка по делото не се представиха каквито и да е доказателства. Сам по себе си предметът на доставката, така както е посочен в спорната фактура, е абсолютно неиндивидуализиран, което не дава възможност представените по делото доказателства за осъществяване на реклама върху временни огради да се отнесат към нея. Дори да се приеме, че «наем билбордове» е равнозначно на «наем на временни строителни огради» по договора от 25.08.2008 г. и да се даде вяра на представения едва с възражението срещу РД анекс към договора от 25.08.2008 г., жалбоподателят не проведе пълно и

главно доказване на релевантния факт на действителното излагане на реклама на неговата дейност или на дейността на друго лице, на всяко от тези места поотделно. По делото не бяха представени излаганите на временните огради рекламни стикери/пана, нито бяха ангажирани доказателства, от които да се установи, че рекламите са били поставени действително на определените за това места, разположението им по обекти, времето през което са престояли там, тяхното отстраняване или подмяна, в случай на повреждане, включително чрез гласни доказателствени средства.

Във връзка с доставката по ДФ № 374 от 30.10.2008 г., с предмет «Плащане по договор за реклама»:

Във връзка с тази доставка по делото е представен Договор от 27.08.2008 г. (л. 00173 – 00175 и л. 00312 – 00314 от Приложение № 2 и л. 01213 – 01215 от Приложение № 5), сключен между [фирма], в качеството му на възложител и този доставчик, в качеството му на изпълнител, по силата на който, вторият възлага на първия излъчването в програмата на Б. на аудио – визуални произведения (рекламни материали), рекламиращи стоки и/или услуги и/или търговски марки *на възложителя, за които той има отстъпено право на ползване*. Рекламните материали могат да бъдат рекламни клипове или спонсорски заставки по смисъла на Закона за радиото и телевизията (л. 1 и чл. 2 от договора). Съгласно договора, възложителят може да възлага на изпълнителя и изработването и излъчването на рекламни материали и платени репортажи за дейността му. Видно от чл. 3 срок, за който договорът е в сила не е уговорен. По същия начин, в раздел «Цени и отстъпки. Срок и начин на плащане.» не е договорена цена.

По делото не е представен писмен документ по чл. 4, ал. 1 от договора, съдържащ реквизитите по чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от същия, както и предварително одобрена от възложителя «Схема на излъчване», определяща продължителността, последователността, броя и другите условия на излъчване по чл. 5, типова «Схема на излъчване» по чл. 6, ал. 1 от договора. Както се написа, видно от договора, в него не са уговорени срок на действие и цена, които представляват съществени негови реквизити. Не се представи и аудио-визуалното произведение или рекламен материал, за който се твърди, че е излъчен в програмата на Би Ти Ви. Предвид всичко това и като съобрази липсата на индивидуализация на предмета на спорната фактура, съдът намира, че по делото не се установи и доказва нейното реално изпълнение от доставчика.

Неотносим към спора е сключеният на 03.10.2008 г. между [фирма], в качеството му на възложител и Рекламна агенция [фирма], в качеството му на изпълнител, договор (л. 00288 – 00290 от Приложение № 2), по силата на който първият възлага на втория излъчването в програмата на Б. на аудио-визуални произведения (рекламни материали, рекламиращи стоки и/или услуги и/или търговски марки (чл. 1). Съгласно разпоредбата на чл. 2 рекламните материали могат да представят стоки и/или услуги и/или търговски марки, собственост *само на това лице или такива, за които същото има отстъпени права на ползване*. Предвид така направената уговорка, съдът намира, че с този договор е договорено излъчването единствено на стоки и/или услуги на възложителя – [фирма], поради което

той не установява релевантни факти, относими към спорната доставка.

По същите причини без значение за спорния по делото въпрос в тази част се явява и Възлагателно писмо на л. 00296 от Приложение № 2, с което [фирма] е възложило на [фирма] и на [фирма] да закупува и преговаря от негово име и за своя сметка време за излъчване на телевизионна реклама в програмата на национална телевизия Б., които от своя страна възлагат на Б. Н. К. да излъчва рекламни клипове в програмната схема на Б., за срок от една година, считано от 03.10.2008 г. В него е уточнено, че *предметът на възлагане е телевизионното излъчване на рекламата на продуктите и марките, собственост на [фирма]*. Възлагателното писмо не е приподписано от представител на Б. Н. К.. Представеният Сертификат за излъчване на реклама по Б. от 03.12.2008 г. (л. 00295 от Приложение № 2) е издаден, за да удостовери, че в периода 19.11.2008 г. – 30.11.2008 г. са излъчени шест реклами (неуточнени) на рекламодател „А. М. К.“.

От приетите по делото заключения (основно и допълнителни) на допуснатата и изслушана съдебносчетоводна експертиза (ССЕ), изготвени от вещо лице Г. А., в частта касаеща този доставчик, се установява следното: Във връзка с осчетоводяването на доставките по процесните фактури издадени от [фирма] са установени счетоводни записвания, както следва: Дебитирана е с/ка 602 „Разходи за външни услуги“ за отразяване на разходи по доставките (покупките) на услуги съобразно тяхното естество, с фактурната стойност без ДДС (данъчна основа) и е дебитирана с/ка 453 „Разчети за ДДС“ (453/1 „Начислен данък за покупките“) за отразяване на фактурирания (начислен) данък по получени доставки като ДДС с право на ДК, срещу кредитиране на с/ка 401 „Доставчици“ (401/10 „Дребни доставчици“) за отразяване на разчети парични задължения към доставчика на услугата с общата фактурна стойност (данъчна основа + ДДС). Със следващо счетоводно записване е кредитирана с/ка 503 „Разплащателна сметка в лева“, респективно с/ка 501 „Каса в левове“ за отразяване на намаление на парични средства във връзка с извършени разплащания по банков или по касов път в полза на доставчика на услуга, срещу дебитиране на с/ка 401 „Доставчици“ (401/10 „Дребни доставчици“) за отразяване на намаление (закриване) на задълженията към доставчика по възникналите разчети, с общата фактурна стойност по доставката (покупката) на процесната услуга. Вещото лице е установило също така, че спорните ДФ, издадени от този доставчик, са отразени в Дневниците за покупките, респективно в Справките - декларации (СД) за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди. Тези ДФ са отразени в Дневниците за продажбите, респективно в СД за ДДС на доставчика за съответния данъчен период. Основното и допълнителни заключения на ССЕ са приети от съда като неоспорени от страните. Съдът възприема заключението на вещо лице А. изцяло.

Предвид така установеното относно доставките от [фирма], по които не е признат данъчен кредит по процесните фактури, съдът намира жалбата в тази част за неоснователна. Спорният РА в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено. Правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки, за които се твърди, че са

извършени от този доставчик. Представените договори установяват единствено съществуващи между страните облигационни отношения, но не доказват реалното осъществяване на спорните доставки. За целите на данъчното облагане представянето на такива доказателства не е достатъчно, тъй като следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена доставката. Въпреки дадените на жалбоподателя указания с разпореждането за насрочване и в съдебно заседание относно разпределението на доказателствената тежест и да представи доказателства за реалност на спорните доставки, той не прояви процесуална активност в указания му смисъл. От значение също така е и факта, че предметът на спорните фактури, издадени от [фирма] е посочен без да е конкретизиран и индивидуализиран по какъвто и да е начин, поради което не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представените по делото доказателства. Не се представиха също така и доказателства за използването на получената доставка за последващи облагаеми доставки. В тежест на ползващия се от правата по процесните фактури беше да докаже, че отразените сделки действително са се осъществили. За събирането и представянето на тези доказателства по делото поведението на доставчика [фирма] е без значение. Недоказаната реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. Фактурите следва да са придружени с други доказателства, насочени към установяване на основната, водеща предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит – облагаема доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Съдът намира, че такива доказателства не са ангажирани от жалбоподателя, както в хода на ревизионното производство, така и във фазата на съдебното обжалване на РА. Предвид това, законосъобразно с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от този доставчик по посочените по-горе фактури. Признаването на правото на данъчен кредит е свързано с установяване по несъмнен начин на реалността на доставката.

По всички така изложени съображения съдът намира, че правилно и законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставките, за които се твърди, че са извършени от [фирма].

Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По ДФ, издадени от този доставчик, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури за услуги в общ размер на 18266,00 (осемнадесет хиляди двеста шестдесет и шест) лв., както следва:

- по ДФ № 307 от 25.04.2008 г., на стойност 7300,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1460,00 лв., с предмет на доставката «Подготвяне на рекламни комплекти за изпращане с директна поща» (л. 000133, Приложение № 1);

- по ДФ № 296 от 18.04.2008 г., на стойност 7900,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1580,00 лв., с предмет на доставката «Съставяне, корекция и окомплектоване на ценови листи» (л. 000132, Приложение № 1);
- по ДФ № 275 от 09.04.2008 г., на стойност 5900,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1180,00 лв., с предмет на доставката «Сортиране и окомплектоване на рекламни брошури» (л. 000131, Приложение № 1);
- по ДФ № 263 от 01.04.2008 г., на стойност 6800,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1360,00 лв., с предмет на доставката «Актуализиране на база данни за строителни фирми» (л. 000123, Приложение № 1);
- по ДФ № 373 от 06.06.2008 г., на стойност 7300,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1460,00 лв., с предмет на доставката «Реклама по договор» (л. 000135, Приложение № 1);
- по ДФ № 394 от 24.06.2008 г., на стойност 9400,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1880,00 лв., с предмет на доставката «Реклама по договор» (л. 000140, Приложение № 1);
- по ДФ № 391 от 23.06.2008 г., на стойност 11900,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2380,00 лв., с предмет на доставката «Реклама по договор» (л. 000138, Приложение № 1);
- по ДФ № 397 от 25.06.2008 г., на стойност 6500,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1300,00 лв., с предмет на доставката «Реклама по договор» (л. 000142, Приложение № 1);
- по ДФ № 384 от 17.06.2008 г., на стойност 8800,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1760,00 лв., с предмет на доставката «Реклама по договор» (л. 000136, Приложение № 1);
- по ДФ № 491 от 25.08.2008 г., на стойност 9400,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1880,00 лв., с предмет на доставката «Сортиране, окомплектоване и разпращане на рекламни брошури» (л. 000143, Приложение № 1);
- по ДФ № 10...302 от 12.11.2008 г., на стойност 5460,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1092,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна по сделка» (л. 000145, Приложение № 1);
- по ДФ № 10...315 от 24.11.2008 г., на стойност 4670,00 лв. и начислен ДДС в размер на 934,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна по сделка» (л. 000144, Приложение № 1);

Видно от РД в хода на ревизията, на основание чл. 45 ДОПК е извършена насрещна проверка на този доставчик. Документи от доставчика не са предоставени. Проверката е извършена по данни в информационния масив, при което е установено, че дружеството е отразило цитираните фактури в дневника за продажби за съответния данъчен период с получател ревизираното лице.

Въз основа на установеното при тази проверка, от представените документи и обяснения на ревизирания субект, както и от събраните в хода на ревизионното производство доказателства, органът по приходите е приел, че не може да се установи по безспорен начин реално извършване на доставка по посочените по – горе ДФ, поради което за [фирма] не е налице право на приспадане на данъчен кредит по тях.

В хода на ревизионното производство е представен Договор за реклама от 15.01.2008 г. за изготвяне на предварителен проект за рекламни материали

на обща стойност 81700,00 лв., платими по банков път, както следва: 1. аванс в размер на 50% до 30.04.2008 г. и 2. остатъкът при подписване на приемо-предавателен протокол, какъвто не е представен на ревизията. Видно от РД в представените от дружеството обяснения, предметът на доставките е *изработването на рекламните материали - брошури, листовки, каталози, плакати, визитки и други*, но от приложените в преписката мостри на рекламни диплянки не се установява, че са изготвени и отпечатани от съответното дружество. Относно доставката „комисионна по сделка” във връзка с намерени клиенти за закупуване на ВиК материали, за което е заплатена комисионна, не са конкретизирани имената на клиентите и не са приложени доказателства за това - договори с конкретни клиенти и прочее. Във връзка с доставката „актуализиране на база данни за строителни фирми” не са представени доказателства за реално извършване на доставката.

С идентични мотиви от правна страна, които са изложени по – горе досежно издадените ДФ от доставчик [фирма], органите по приходите са направили предложение да не се признае право на данъчен кредит по ДФ, издадени от [фирма].

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е приел, че от представените в хода на ревизионното производство и към жалбата доказателства не се установява по безспорен начин реално осъществяване на доставките от [фирма]. За да приеме това ответникът е съобразил че не са представени от доставчика доказателства за кадрови, технически и материален потенциал за реално изпълнение на представените договори, включително такива, от които се установява, че описаните като приложения към писмените обяснения доказателства са изработени от жалбоподателя и евентуално използвани при преговори, приключили със сключване на договор между жалбоподателя и негов контрагент, чрез посредничеството на доставчика. Предвид това ответникът е счел, че законосъобразно е отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] на основание чл. 70, ал. 5, чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 9 ЗДДС.

От представените в хода на ревизионното производство и в хода на съдебното производство доказателства се установява също така следното:

В Писмените обяснения, дадени от управителя на [фирма] (л. 00207 – 00209 от Приложение № 2) се твърди, че *този доставчик е бил нает за изработване на рекламни материали – брошури, листовки, каталози, плакати, визитки и други по представени от [фирма] мостри*. На доставчика е заплатена комисиона за намерени клиенти за закупуване на ВиК части.

Към писмените обяснения и допълнение към обяснения, дадени от управителя на [фирма] по повод съвместната работа на това дружество и [фирма], са приложени копия от одобрени крайни варианти и изработени от доставчика материали (л. 01124 – 01180 от Приложение № 5).

Съгласно представения „Договор за реклама” от 15.01.2008 г. (л. 000125 – 000127 от Приложение № 1), сключен между [фирма], в качеството му на възложител (което качество се установява от края на договора, предвид положените печати на дружествата) и [фирма], в качеството му на изпълнител, е договорено, че възложителят възлага на изпълнителя *изработването на предварителен проект за рекламни материали, който се съгласува и одобрява от възложителя, както и периодичното изработване на рекламни материали, чийто вид, форма и техническа спецификация са посочени в Приложение № 1 към договора.*

Към възражението срещу РД е представен Анекс към договор за реклама от 15.01.2008 г. (л. 01185 – 01187 от Приложение № 5), съгласно който изпълнителят ще рекламира стоките на възложителя пред потенциални клиенти, потребители на ВиК материали – клиенти/строители, изпълняващи високо строителство и индивидуални потребители за битови ремонти и подмяна на ВиК щрангове, срещу цена в размер на 36600,00 лв., с ДДС. Освен това изпълнителят ще осигури разнасянето на отпечатваните от него листовки, брошури, дипляни и други рекламни материали, поръчани му за изработване от възложителя въз основа на списък с база данни на потенциални потребители, както и други рекламни материали, предоставени му в готов вид. Съгласно чл. 8 от анекса, размер на възнаграждението не е договорен, а е в зависимост от постигнатите резултати от рекламната дейност/кампания.

Към посоченото възражение срещу РД са представени също така, както следва:

- Комисионен договор от 10.01.2008 г. (л. 01021 – 01023 от Приложение № 5), сключен между [фирма], в качеството му на комисионер и [фирма], в качеството му на коминтент, по силата на който вторият възлага на първия да рекламира стоките му пред потенциални клиенти – потребители на ВиК материали за изграждане на инфраструктурни обекти или клиенти, изпълняващи високо строителство (чл. 1), срещу възнаграждение, което може да бъде определено в границите от 3 % до 15 % и платимо в срок до 31.12.2008 г. (чл. 2 и чл. 5 от договора). Представеният към договора Анекс – протокол за осигурени клиенти (л. 01020 от Приложение № 5) е съставен, за да установи, че към 31.10.2008 г. в резултат на проучване на пазара на ВиК материали и търсене на клиенти за изпълнение на инфраструктурни проекти, както и за високо строителство, изпълнителят е осигурил като клиент [фирма] – П., за което страните са се споразумели да се изплати на изпълнителя възнаграждение в размер на 10130,00 лв.;

- Договор от 10.01.2008 г. за създаване и актуализиране на база данни за строителни фирми, проектантски бюра, складови бази за строителни материали (л. 01015 – 01018 от Приложение № 5), сключен между [фирма], в качеството му на изпълнител и [фирма], в качеството му на възложител, по силата на който вторият възлага на първия да набира информация за създаване на база данни за строителни фирми, проектантски бюра, складове за строителни материали на територията на Б. с посочени в договора „технически характеристики” (чл. 1.1. от договора), но не по – малко от 2000 актуални записа/адреса (чл. 1.4.), като разработи продукта по образец,

съгласуван между двете страни (чл. 1.2.), в срок до 15.04.2008 г., срещу възнаграждение в размер на 6800,00 лв. в срок до 30.04.2008 г. Към договора е представен приемо – предавателен протокол (л. 01016 от Приложение № 5), съгласно който на 28.03.2008 г. изпълнителят е предал на възложител продукта, чиято база данни се състои от 2284 записа.

Във връзка с осчетоводяването на доставките по процесните ДФ, издадени от този доставчик, вещото лице Г. А., изготвило допуснатата и изслушана по делото ССЕ, е установило идентични счетоводни записвания като отразените по – горе досежно доставчик [фирма]. Видно от заключението е също така, че спорните ДФ, издадени от този доставчик, са отразени в Дневниците за покупките, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди. Тези ДФ са отразени в Дневниците за продажбите, респективно в СД за ДДС на доставчика за съответните данъчни периоди.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

Във връзка с доставките по спорните ДФ с предмет „реклама по договор“, „подготвяне на рекламни комплекти и изпращане с директна поща“ и „сортиране и окомплектоване на рекламни брошури“:

Предвид договорените условия в Договора за реклама от 15.01.2008 г. съдът констатира, че Приложение № 1 към същия и съгласуван между страните предварителен проект за рекламни материални не са представени по делото. Във връзка с това и като съобрази, че предметът на договора по т. 1 е рамков, с оглед индивидуализирането му, жалбоподателят следваше да представи по делото подписан между страните съгласуван предварителен проект. На следващо място, също с оглед конкретизация предмета на договора по т. 2, беше необходимо приобщаването към доказателствата по делото на Приложение № 1 към договора от 15.01.02008 г., което не бе сторено. В този смисъл посоченият договор е с неуточнен предмет и неустановено по делото остана каква именно работа е била възложена за изпълнение с него.

Представените към възражението срещу РД обяснение от управителя на [фирма] и разпечатки относно тръби с РЕ структурирани стени за безнапорна канализация и подземни дренажи Е. не установяват спорните доставки. Видно от тях по никакъв начин не се установява тези материали да са одобрени от [фирма], това, че са изработени от доставчика по поръчка именно на [фирма], както и това, че се отнасят до материали, с които това дружество търгува.

Видно от обясненията на управителя на [фирма] от 28.12.2010 г. доставчикът [фирма] е бил нает за изработване на рекламни материали по представени от възложителя мостри, каквито не бяха представени по делото. С това се изчерпват обясненията във връзка с процесните ДФ. Това обяснение относно съвместната дейност между жалбоподателя и [фирма] не кореспондира на представения едва към възражението срещу РД Анекс към договор за реклама от 15.01.2008 г., на който жалбоподателят се позовава, за да установи реалността на доставките „реклама по договор“. За да направи извод досежно реалността на спорните доставки, съдът съобрази така констатираните противоречия. Ето защо съдът намира, че Анекса на л. 01185 – 01187 от Приложение № 5, с който се изменя и допълва предмета на

договора, е оформен и представен в хода на ревизионното производство с оглед доказване защитната теза на дружеството – жалбоподател и след запознаване с констатациите на органите по приходите, изготвили РД и направените в него предложения за установяване на задължения. В обясненията от 28.12.2010 г. не се твърди, че доставките от този доставчик са свързани с разнасяне на изготвените рекламни материали, с тяхното сортиране и окомплектоване. Ето защо, след като прецени, че анексът представлява частен документ, който не обвързва съда с материалната си доказателствена сила, съдът намира, че не следва да го взима предвид при извършване на преценката си досежно реалността на спорните доставки. Както се посочи, той е представен едва към възражението срещу РД, въпреки че с искане за представяне на документи и писмени обяснения от 06.10.2010 г. и с повторно такова от 11.12.2010 г., връчено на 17.12.2010 г. от [фирма] са изискани заверени копия от всички договори, анекси, допълнителни споразумения и приложения към тях (приемо - предавателни протоколи, актове и други документи), свързани с дейността на дружеството (в първото искане), както и всички съставени документи по повод фактурираните доставки (в повторното искане) договори, анекси, допълнителни споразумения и приложения към тях (приемо - предавателни протоколи, актове и други документи – според спецификата на доставката), както и писмени обяснения относно подробно описание на вида на доставките, дата и място на извършване, начин на разплащане, хронология на взетите счетоводни операции, последваща реализация, ако има такава.

Предвид така установеното съдът намира, че изводите на органите по приходите и ответника за липса на реалност на горните доставки е правилен и законосъобразен.

Във връзка с доставките по спорните ДФ с предмет „Комисионна по сделка“:

За да направи извод досежно реалността на спорните доставки, съдът съобрази, че по делото не бяха представени доказателства с оглед установяване извършвана от [фирма] дейност по рекламиране стоките на [фирма] пред негови потенциални клиенти с оглед изпълнение предмета на договора. Не беше представен и сключен със съдействието на този доставчик договор със [фирма] – П. предвид представения Анекс – протокол за осигурени клиенти. Действително към възражението срещу РД дружеството – жалбоподател е представило хронологичен регистър на [фирма] (л. 01019 от Приложение № 5), но съдът не намира основание да го кредитира доколкото по делото не се установи и доказва, че записванията в него относно [фирма] - П. са документално обосновани, тъй като към доказателствената съвкупност не бяха приобщени посочените там фактури, които следва да са издадени от [фирма] и неизвършването на счетоводна експертиза със задача проверка на счетоводството на дружеството – жалбоподател в този смисъл относно записванията в хронологичния регистър. По делото не се представиха доказателства са възникнали договорни отношения между [фирма] и [фирма] - П.. В този смисъл съдът намира, че [фирма] не представи доказателства за използването на получената доставка за последващи облагаеми доставки. Предвид така установеното относно тези доставки, по

които не е признат данъчен кредит, съдът намира, че жалбата по отношение на този доставчик е неоснователна. Спорният РА в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

Във връзка с доставката по ДФ № 263 от 01.04.2008 г., с предмет «Актуализиране на база данни за строителни фирми»:

За да направи извод относно реалното изпълнение на тази доставка, съдът съобрази на първо място, несъответствието между предмета на спорната ДФ и предмета на договора от 10.01.2008 г., който е представен с оглед обосноваване на нейната реалност. Видно от предмета на ДФ се касае за „Актуализиране на база данни за строителни фирми“, докато съгласно представения договор, изпълнителят е приел да набира информация и да създаде база данни за строителни фирми, проектантски бюра, складове за строителни материали с посочени в договора технически характеристики (чл. 1.1. от него). Предметът на спорната ДФ изисква представянето на доказателства за предаване от възложителя на изпълнителя на база данни, която последният да актуализира. Такива доказателства не са представени както в административната преписка, така и по делото. Предметът на договора изисква създаването на „продукт“, който да съдържа изчерпателно посочена в договора информация по образец, съгласуван между двете страни. Въпреки дадените указания на дружеството – жалбоподател с разпореждането за насрочване и в съдебно заседание, то не положи процесуална активност за попълване на делото с доказателства за установяване реалността и на тази доставка – към доказателствата не беше приобщен образец на „продукта“, съгласуван между страните, а представената електронна таблица, която съдържа 8336 записа в четири колони (пореден номер, име на фирма, град и адрес) не отговаря на договореното минимално съдържание на „продукта“ по чл. 1.1. от договора, поради което съдът намира, че тя не представлява „продукт“, създаден в изпълнение на договора от 10.01.2008 г. По никакъв начин не се установява автора на тази таблица, същата няма заглавие и предвид липсата на „технически характеристики“ (данни), съгласно изискванията на договора, съдът не може да установи връзката между нея и предмета на договора. Предвид изложеното по-горе, съдът намира, че единствено наличието на ДФ и договор, за изпълнението на който не се представиха надлежни и убедителни доказателства, не може да обоснове извод за наличие на реална доставка по тази ДФ, поради което РА в частта, с която се отказва право на приспадане на данъчен кредит по нея е законосъобразен.

Във връзка с доставката по ДФ № 296 от 18.04.2008 г., с предмет «Съставяне, корекция и окомплектоване на ценови листи»:

Дружеството – жалбоподател не представи никакви доказателства за нейното реално изпълнение, а в хода на ревизионното производство не дава и обяснения във връзка с нея. Дори да се приеме, че се касае за съставяне, корекция и окомплектоване на ценови листи по номенклатурата, поддържана от [фирма], не бяха представени доказателства за установяване предаването на тази номенклатура от жалбоподателя на доставчика, ведно със съответните цени, доказателства за настъпилата необходимост от

извършване на корекция в номенклатурата, както и самите ценови листи и коригираните такива. В., по делото не се представиха въобще доказателства за това, че [фирма] е поддържала на склад някаква номенклатура от стоки. В частта „окомплектоване на ценови листи“ предметът на доставката е неясен. По изложените по – горе причини, съдът намира, че единствено наличието на ДФ не може да обоснове извод за наличие на реална доставка по тази ДФ, поради което РА в частта, с която се отказва право на приспадане на данъчен кредит по нея е законосъобразен. Р. на представените към възражението срещу РД ценови листи не се установи и доказва предвид липсата на дата, към която са били актуални и на доказателства досежно изготвилото ги лице.

Предвид всичко изложено по – горе, съдът намира, че изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки на услуги, за която се твърди, че е извършена от [фирма] са правилни и законосъобразни. Представеният договор и анекс - протокол установяват единствено съществуващи между страните облигационни отношения, но не доказват реалното осъществяване на спорната доставка. За целите на данъчното облагане представянето на такива доказателства не е достатъчно, тъй като следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена доставката. Въпреки дадените на жалбоподателя указания с разпореждането за насрочване от 07.12.2011 г. и в съдебното заседание на 12.01.2012 г. относно разпределението на доказателствената тежест да представи доказателства за реалност на спорната доставка, той не прояви процесуална активност в указания му смисъл. В тежест на ползващия се от правата по процесната фактура беше да докаже, че отразената сделка действително се е осъществила. За събирането и представянето на тези доказателства по делото поведението на доставчика е без значение. Недоказаната реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. От значение също така е и факта, че предметът на всички спорни ДФ, издадена от [фирма] е неконкретизиран договора по какъвто и да е признак (дата на сключване или контрагенти между, които е сключен). Предметът на всички спорни ДФ по никакъв начин не е индивидуализиран и не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представените от жалбоподателя доказателства за обосноваване реалност на доставките по тях.

По всички изложени причини, съдът намира, че правилно и законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставките, за която се твърди, че са извършени от [фирма]. Правните съображения за това са изложени по горе по отношение на доставките от [фирма] и са изцяло относими досежно този доставчик, поради което съдът намира за ненужно да ги преповтаря.

Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По ДФ, издадени от този доставчик, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури за услуги в общ размер на 23397,00 (двадесет и три хиляди триста деветдесет и седем) лв., както следва:

- по ДФ № 40...9 от 22.05.2009 г., на стойност 6600,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1320,00 лв., с предмет на доставката «Почистване и подреждане на складова база» (л. 000099, Приложение № 1);
- по ДФ № 93 от 30.05.2009 г., на стойност 21000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 4200,00 лв., с предмет на доставката «Товаро-разтоварна дейност» (л. 000100, Приложение № 1);
- по ДФ № 60...44 от 08.06.2009 г., на стойност 12600,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2520,00 лв., с предмет на доставката «Транспорт и товаро – разтоварна дейност, наем кран и ръчно претоварване» (л. 000101, Приложение № 1);
- по ДФ № 126 от 18.06.2009 г., на стойност 6600,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1320,00 лв., с предмет на доставката «Товаро-разтоварна дейност - коли» (л. 000115, Приложение № 1);
- по ДФ № 111 от 11.06.2009 г., на стойност 3800,00 лв. и начислен ДДС в размер на 760,00 лв., с предмет на доставката «Съпоставителен анализ на оферти за изграждане на складова база – К.» (л. 000114, Приложение № 1);
- по ДФ № 146 от 29.06.2009 г., на стойност 6000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1200,00 лв., с предмет на доставката «Съгласуване по инсталации на строителна документация за изграждане на складова база» (л. 000116, Приложение № 1);
- по ДФ № 205 от 22.07.2009 г., на стойност 3620,00 лв. и начислен ДДС в размер на 724,00 лв., с предмет на доставката «Товаро – разтоварна дейност» (л. 000118, Приложение № 1);
- по ДФ № 176 от 08.07.2009 г., на стойност 4480,00 лв. и начислен ДДС в размер на 896,00 лв., с предмет на доставката «Пренареждане на складова база за ревизия» (л. 000117, Приложение № 1);
- по ДФ № 40...242 от 17.09.2009 г., на стойност 6000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1200,00 лв., с предмет на доставката «Насипване на складова база с трошен камък» (л. 000121, Приложение № 1);
- по ДФ № 326 от 07.09.2009 г., на стойност 5550,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1110,00 лв., с предмет на доставката «Товаро – разтоварна дейност с техника» (л. 000120, Приложение № 1);
- по ДФ № 310 от 01.09.2009 г., на стойност 4820,00 лв. и начислен ДДС в размер на 964,00 лв., с предмет на доставката «Товаро – разтоварна дейност – ръчно» (л. 000119, Приложение № 1);
- по ДФ № 40...246 от 23.09.2009 г., на стойност 28450,00 лв. и начислен ДДС в размер на 5690,00 лв., с предмет на доставката «Ремонт на офис на бул. «Ал. М. 10 м2 - отстраняване на пукнатини, укрепване стена, боядисване и др.» (л. 000122, Приложение № 1);
- по ДФ № 40...253 от 28.09.2009 г., на стойност 7465,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1493,00 лв., с предмет на доставката «Частично укрепване и подмяна на ограда на складова база» (л. 000123, Приложение № 1);

Видно от РД в хода на ревизията, на основание чл. 45 ДОПК е извършена насрещна проверка на този доставчик. Документи от доставчика не са предоставени. Проверката е извършена по данни в информационния масив, при което е установено, че дружеството е отразило цитираните фактури в дневника за продажби за съответния данъчен период с получател

ревизираното лице.

Въз основа на установеното при тази проверка, от представените документи и обяснения на ревизирия субект, както и от събраните в хода на ревизионното производство доказателства, органът по приходите е приел, че не може да се установи по безспорен начин реално извършване на доставка по посочените по – горе ДФ, поради което за [фирма] не е налице право на приспадане на данъчен кредит по тях.

Видно от РД е, че дружеството е декларирало, че предмет на част от доставките са периодично преподреждане на складова база и товаро – разтоварни дейности. Ревизиращите са установили наличие на кадрова и техническа обезпеченост за осъществяване на тези фактурирани дейности, по причина направена констатация, че за периода дружеството има назначени по трудов договор лица. Относно фактурираните строително – ремонтни дейности (СМР) са взели предвид, че не са представени приемо – предавателни протоколи и акт Образец 19, от които да е видно на кой обект какви дейности са извършени (количествено и стойностно), в това число относно вида и вложените материали. Във връзка с ДФ № 111 от 11.06.2009 г. ревизиращите са съобrazили, че не е приложено писмено становище, а видно от представените съпоставителни таблици на няколко оферти е, че липсват подписи и данни за от кого са изготвени.

С идентични мотиви от правна страна, които са изложени по – горе досежно издадените ДФ от доставчик [фирма], органите по приходите са направили предложение да не се признае право на данъчен кредит по ДФ, издадени от [фирма].

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА е съобrazил представените към възражението доказателства и е направил заключение, че не са налице доказателства за наличието на обезпеченост за извършване на доставките – материална, техническа и кадрова. Намерил е, че не е доказано обстоятелството, че приетите СМР са извършени именно от [фирма], който е посочен като изпълнител в договорите. Представените протоколи са преценени като недостатъчни по причина липсата на доказателства за това как са извършени тези СМР, какви материали са вложени в тях, с какви машини и съоръжения са извършени, какъв ресурс е използван за осъществяването им.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е приел, че от представените в хода на ревизионното производство и към жалбата доказателства не се установява по безспорен начин реално осъществяване на доставките от [фирма]. Посочил е, че представените в хода на ревизията и към възражението срещу РД документи доказват, че доставки на СМР са извършени по принцип, но не доказват, че доставчик е именно издателя на спорните фактури. По отношение на доставките с предмет „почистване и поддържане на складова база”, „товаро-разтоварна дейност”, „транспорт и товаро-разтоварна дейност” е отчел, че не са представени никакви

доказателства за извършването им както от доставчика, така и от ревизираното лице. Ето защо е направил извод, че няма доказателства за реално извършване на доставките между жалбоподателя и [фирма] - не са представени доказателства за реално изпълнение на вписания предмет на доставките, наличието на материална, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставките. Предвид това, е намерил за законосъобразен отказа на право на ползване на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] на основание чл. 70, ал. 5, чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 9 ЗДДС.

От представените в хода на ревизионното производство и в хода на съдебното производство доказателства се установява също така следното:

В писмените обяснения от 28.12.2010 г., дадени от управителя на [фирма] (л. 00207 – 00209 от Приложение № 2) се твърди, че поради естеството на дейността на жалбоподателя и постоянно движение на стокови наличности в складовата база се налагало периодичното преподреждане на складовата база. Освен това, непрекъснато се налагало извършването на товаро – разтоварни работи, за което [фирма] е бил партньор на жалбоподателя през 2009 г. Договор с този доставчик не е сключван „поради стихийния характер на дейността“. Този доставчик е извършвал дребни СМР и е предоставял експертно становище относно избора на строител за новострояща се складова база в кв. К. и е извършила частично съгласуване на строителните документи. Дружеството – жалбоподател притежава три недвижими имота (офиси) на [улица], видно от представена Справка № 1 за наличните недвижими имоти (л. 000013 от Приложение № 1). Съгласно Декларация от управителя на [фирма] дружеството наема офис на [улица], [жилищен адрес] вх. „Д“, ет. 5, ап. 72 и склад на [улица] (л. 000014 от Приложение № 1).

Във връзка с доставките по спорните ДФ с предмет „товаро – разтоварна дейност“ и доставките по спорните ДФ с предмет „почистване, подреждане и пренареждане на складова база“:

За установяване реалността на тези доставки не се представиха доказателства, нито в хода на ревизионното производство, нито пред съда. Видно от обясненията, цитирани по – горе, поради постоянното движение на стокови наличности в складовата база се налагало периодичното нейно преподреждане. Достатъчно е да се посочи, че по делото не се представиха никакви доказателства, от които да се установи действителното съхранение в складовата база на [фирма] на каквито и да е стокови наличности, респективно на тяхното движение (заскладяване и изписване от склад), което да налага преподреждането им и извършване на свързаната с това товаро – разтоварна дейност.

Във връзка с доставките по спорните ДФ с предмет „съпоставителен анализ на оферти“ и „съгласуване по инсталации на строителна документация за изграждане на складова база“:

За извършване преценка реалността на тези доставки, съдът съобрази, че по делото не беше представен съпоставителния анализ на офертите за изграждане на складова база като такъв, представените оферти, както и строителната документация за изграждане на складова база, във връзка с

която се претендира да е извършено съгласуването по инсталации, в това число самото съгласуване.

Представеното към възражението срещу РД възлагателно писмо от 10.01.2009 г. подписано между [фирма] и [фирма] (л. 00667, 8 от Приложение № 4) и въз основа на издадено разрешение за строеж и нотариален акт, с което първият е възложил на втория възмездно да извърши в срок до 30.06.2009 г. всички необходими дейности, свързани с цялата подготвителна дейност по съгласуване на строително – монтажни работи (СМР) на обект „Складова база за ВиК материали на М. Сю – К.” (т. 1) срещу цена в размер на 6000,00 лв., без ДДС, не е достатъчно да обоснове извод за реалност на спорната доставка. По т. 2 от писмото е възложено изготвянето на съпоставителен анализ на постъпили оферти за СМР за изграждане на складова база на М. Сю на Околовръстен път [населено място] – административна сграда, метално хале и складова площ, срещу цена в размер на 3800, 00 лв., без ДДС. Съгласно т. 3, 4 и 5 е уговорено осигуряването на фирма за осъществяване на надзорна дейност по време на строителството, подготовката по започване на строителство на трафопост в парцела и извършването на всички допълнителни дейности, неупоменати в писмото, свързани с подготовката на строителството на обекта. За установяване изпълнението на дейностите по това възлагателно писмо са изготвени и представени рекапитулация от 01.06.2009 г. и констативен протокол от 30.06.2009 г. (л. 00665, 6 от Приложение № 4). Видно от рекапитулацията изпълнителят предоставя на [фирма] „Анализ за изготвен съпоставителен анализ на 5 фирми, предоставили оферти за изграждане на складова база за ВиК материали на фирма [фирма]” и препоръката на изпълнителя относно сключването на договорите от [фирма]. Дори да се приеме, че именно препоръката е анализът, който е предоставен на възложителя (същият се съдържа и в констативния протокол), по делото не се представиха офертите на петте фирми, между които изпълнителят е извършил съпоставителен анализ, както и последния. От анализа също не се установява въз основа на какви оферти е изготвен той.

Във връзка с доставките по спорните ДФ с предмет СМР и насипване на складова база с трошен камък:

В писмените обяснения от 28.12.2010 г. жалбоподателят поддържа, че [фирма] е извършвало през процесните периоди дребни СМР.

- относно СМР ремонт на офис и частично укрепване и подмяна на ограда:

За установяване реалността на доставките по ДФ от 23.09.2009 г. към възражението срещу РД е представен Договор от 13.07.2009 г., сключен между [фирма] и [фирма], по силата на който първият възлага на втория възмездното извършване на „Реконструкция и преустройство на обект – офиси, собственост на [фирма], намиращи се в [населено място], [улица] – ет. 4, с общо Р. 510 м²”, (л. 00570 – 00573 от Приложение № 4), в срок до три месеца, считано от датата на подписване на договора (т.18 от договора), срещу цена в размер на 28450,00 лв., без ДДС (т. 10.1.), формирана въз основа на оферта и количествена сметка с одобрени единични цени по оферта Приложение № 1, подлежаща на окончателно изчисление след приключване на строителството, замерване на действителното количество

извършени СМР (т. 10.2.), платима еднократно след приемане на обекта (т.12.1.). Договорената цена включва цената на вложените материали, извършените работи и разходите за труд, механизация, складиране, както и печалбата на изпълнителя (т. 10.4). Изпълненият и приет обем СМР, подлежащ на заплащане, се отчита и заплаща срещу издадена фактура и подписване на констативен/констативни протокол/и (Образец – Акт 19), съгласно т. 14.1 от договора, а приемането на възложените СМР като цяло се извършва с отделен двустранен констативен протокол (т.21). Видно от представената по делото оферта за СМР (л. 00568 от Приложение № 4) се установява, че тя касае извършването на следните СМР на обект «С. Б.» - [улица] – ет. 4: Зидарски работи - разрушаване и изнасяне на съществуващи стени, вътрешни преградни стени от гипскартон с деб. 10 см., обзидане на вертикални щрангове с гипсакартон с деб. 6 см.; Настилки – демонтаж и изнасяне на стара настилка, настилка с ламинирани плоскости по подове, полагане на лисни; Мазилки – гипсова мазилка и шпакловка стени и прегради, боядисване на стени (вкл. боята) в цвят далия; Окачени тавани – демонтаж на съществуващи пана, монтаж на нови осветителни тела; Б. работи – боядисване на стени (вкл. боята) в цвят далия, латексово боядисване по тавани в бани с влагоустойчив латекс, на обща стойност 34139,00 лв. Така изброените СМР са отчетени като извършени за същата стойност съгласно представения Протокол (Образец 19) за извършени СМР от 17.09.2009 г. и Констативен протокол от 23.09.2009 г. (л. 00566, 7 от Приложение № 4).

Като съобрази така приобщените доказателства съдът намира, че по никакъв начин СМР дейностите, описани в договора от 13.07.2009 г. реконструкция и преустройство), офертата и протокола не могат да бъдат характеризирани като «дребни СМР» (виж по – горе квалификацията, която дава на услугите, предоставени от този доставчик от управителя на [фирма]). Така описани тези СМР дейности не кореспондират и на конкретизацията на доставката, направена в самата ДФ – «отстраняване на пукнатини, укрепване на стена, боядисване и др.». Предвид това и след като съобрази, че тези доказателства са представени едва към възражението срещу РД, съдът намира, че не следва да ги взема предвид и да ги кредитира като такива, които да установят реалността на спорната доставка.

- *относно СМР «Частично укрепване и подмяна на ограда на складова база»:*
За установяване реалността на доставките по ДФ от 28.09.2013 г. е представен Договор от 22.06.2009 г., сключен между [фирма] и [фирма], по силата на който първият възлага на втория възмездното извършване на строителство на обект „Укрепване на ограда и парцелиране на обекта с метални колове/ферми на Складова база за ВиК тръби, фасонни части и аксесоари в [населено място], [улица]”, (л. 00562 – 00565 от Приложение № 4), в срок до три месеца, считано от датата на подписване на договора (т.18.1. от договора), срещу ориентировъчна цена в размер на 7465,00 лв., без ДДС (т. 10.1.), формирана въз основа на оферта и количествена сметка с одобрени единични цени по оферта Приложение № 1, подлежаща на окончателно изчисление след приключване на строителството, замерване на действителното количество извършени СМР (т. 10.2.), платима еднократно

след приемане на обекта (т.12.1.). Договорената цена включва цената за цялостно изграждане на обекта, включително цената на вложените материали, извършените работи и разходите за труд, механизация, складиране, както и печалбата на изпълнителя (т. 10.4). Изпълненият и приет обем СМР, подлежащ на заплащане, се отчита и заплаща срещу издадена фактура и подписване на констативен/констативни протокол/и (Образец – Акт 19), съгласно т. 14.1 от договора, а приемането на възложените СМР като цяло се извършва с отделен двустранен констативен протокол (т.21). *Строително – монтажните работи по договора включват всички кофражни, армировъчни, бетонови и зидарски работи за изграждане на описания в т. 1 от договора обект* (т. 2). За да бъде удостоверено изпълнението на договора от 16.03.2009 г. са подписани два протокола за извършени СМР (л. 00559, 00560 от Приложение № 4) от 27.07.2009 г. и от 27.08.2009 г., на обща стойност 8958,05 лв., с ДДС и един Констативен протокол (л.00558 от Приложение № 4) за извършено „Укрепване на ограда и парцелиране на обекта с метални колове/ферми на Складова база за ВиК тръби, фасонни части и аксесоари в [населено място], [улица]”.

По съображенията, изложени по – горе относно предходната доставка СМР, съдът намира, че не беше установено и доказано реалното осъществяване и на тази от 28.09.2009 г. Налице е пълно несъответствие между дадените обяснения от управителя на [фирма], предмета на договора и описанието на СМР по протоколите и формулировката в спорната ДФ.

- *относно СМР „насипване на складова база с трошен камък”:*

За установяване реалността на доставката по ДФ от 17.09.2013 г. е представен Договор от 16.03.2009 г., сключен между [фирма] и [фирма], по силата на който първият възлага на втория възмездното извършване на „Насипване, разнасяне и трамбоване на фракция (трошен камък) на парцел, находящ се в [населено място], [улица] – Складова база за ВиК тръби, фасонни части и аксесоари” (л. 00578 – 00581 от Приложение № 4), в срок до 15.09.2009 г. (т.15 от договора), срещу цена в размер на 6000,00 лв., без ДДС (т. 1 и 8), формирана въз основа на оферта и количествена сметка, подлежаща на окончателно изчисление съобразно действителното количество извършени СМР (т. 8.2.), платима еднократно след приемане на обекта (т.10.1.). За да бъде удостоверено изпълнението на договора от 16.03.2009 г. са подписани два протокола за извършени СМР „Доставка на трошен камък, разнасяне и тромбоване” (л. 00575, 6 от Приложение № 4) от 25.03.2009 г. и от 07.09.2009 г., на обща стойност 7200,00 лв., с ДДС и един Констативен протокол (л.00574 от Приложение № 4) за извършено „Насипване, разнасяне и тромбоване на парцел Складова база за ВиК тръби, фасонни части и аксесоари”, находящ се в [населено място], [улица]”.

По делото не се представи офертата за извършване на услугата, както и количествената сметка, необходима за извършване на окончателното изчисление съобразно действително извършената работа. Налице е освен това несъответствие между предмета на спорната ДФ и доставката, така както тя е индивидуализирана в подписаните протоколи за извършени СМР, в които е включена и доставката на трошения камък.

За всички гореописани СМР жалбоподателят не проведе пълно и главно

доказване с оглед установяване по делото на тяхното действително изпълнение, включително неговия обем. По делото не беше ангажирана съдебно – техническа експертиза, която след оглед на местата, на които се твърди, че са вложени тези СМР, да даде заключение в този смисъл. В това число не бяха ангажирани и гласни доказателствени средства за установяване изпълнението на дейностите СМР, посочени по – горе. Съдът взима под внимание и факта, че посочените по – горе документи са представени едва към възражението срещу РД, въпреки надлежно връчените на [фирма] искания за представяне на документи и писмени обяснения и допълнително искане за същото. Предвид така установеното относно доставки от [фирма], по които не е признат данъчен кредит по процесните ДФ съдът намира, че жалбата по отношение на този доставчик, в тази част, е неоснователна. Спорният РА в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

Правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки на услуги, за която се твърди, че е извършена от [фирма]. Представените договори и протоколи установяват единствено съществуващи между страните облигационни отношения, но не доказват реалното осъществяване на спорната доставка. За целите на данъчното облагане представянето на такива доказателства не е достатъчно, тъй като следва да се установи и докаже по какъв начин са извършени доставките. Въпреки дадените на жалбоподателя указания с разпореждането за насрочване от 07.12.2011 г. и в съдебното заседание на 12.01.2012 г. относно разпределението на доказателствената тежест да представи доказателства за реалност на спорните доставки, той не прояви процесуална активност в указания му смисъл. Освен това, съдът намира, че [фирма] не представи доказателства за използването на получената доставка за последващи облагаеми доставки. В тежест на ползващия се от правата по процесните фактури беше да докаже, че отразените сделки действително са се осъществили. За събирането и представянето на тези доказателства по делото поведението на доставчика [фирма] е без значение. Недоказаната реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. От значение също така е и факта, че предметът на спорните фактури, издадени от [фирма] не е конкретизиран и по никакъв начин не е индивидуализиран, поради което и не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представените по делото договори и протоколи.

Във връзка с осчетоводяването на доставките по процесните фактури, издадени от този доставчик, вещото лице Г. А., изготвило допуснатата и изслушана по делото ССЕ е установило идентични счетоводни записвания като отразените по – горе досежно доставчик [фирма]. Видно от заключението е също така, че спорните ДФ, издадени от този доставчик, са отразени в Дневниците за покупките, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди. Тези ДФ са отразени в Дневниците за продажбите, респективно в СД за ДДС на доставчика за съответните данъчни периоди.

Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от

фактическа и правна страна следното:

По ДФ, издадени от този доставчик, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури за услуги в общ размер на 39796,40 (тридесет и девет хиляди седемстотин деветдесет и шест лева и четиридесет стотинки) лв., както следва:

- по ДФ № 214 от 01.04.2008 г., на стойност 16240,00 лв. и начислен ДДС в размер на 3248,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна за намиране на клиенти на строителни обекти съгласно договор» (л. 000078, Приложение № 1);
- по ДФ № 247 от 24.04.2008 г., на стойност 15955,00 лв. и начислен ДДС в размер на 3191,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна за намиране на клиенти на строителни обекти съгласно договор» (л. 000079, Приложение № 1);
- по ДФ № 346 от 26.06.2008 г., на стойност 20480,00 лв. и начислен ДДС в размер на 4096,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна за намиране на клиенти съгласно договор и протокол» (л. 000085, Приложение № 1);
- по ДФ № 341 от 24.06.2008 г., на стойност 8900,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1780,00 лв., с предмет на доставката «Товаро – разтоварна дейност» (л. 000084, Приложение № 1);
- по ДФ № 337 от 20.06.2008 г., на стойност 18400,00 лв. и начислен ДДС в размер на 3680,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна за намиране на клиенти съгласно договор и протокол» (л. 000083, Приложение № 1);
- по ДФ № 334 от 18.06.2008 г., на стойност 19720,00 лв. и начислен ДДС в размер на 3944,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна за намиране на клиенти съгласно договор и протокол» (л. 000082, Приложение № 1);
- по ДФ № 330 от 13.06.2008 г., на стойност 21300,00 лв. и начислен ДДС в размер на 4260,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна за намиране на клиенти съгласно договор и протокол» (л. 000081, Приложение № 1);
- по ДФ № 311 от 05.06.2008 г., на стойност 18700,00 лв. и начислен ДДС в размер на 3740,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна за намиране на клиенти съгласно договор и протокол» (л. 000080, Приложение № 1);
- по ДФ № 30...137 от 27.08.2008 г., на стойност 3738,00 лв. и начислен ДДС в размер на 747,60 лв., с предмет на доставката «Комисионна по сделка» (л. 000090, Приложение № 1);
- по ДФ № 30...128 от 19.08.2008 г., на стойност 4080,00 лв. и начислен ДДС в размер на 816,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна по сделка» (л. 000089, Приложение № 1);
- по ДФ № 30...114 от 07.08.2008 г., на стойност 3335,00 лв. и начислен ДДС в размер на 667,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна по сделка» (л. 000087, Приложение № 1);
- по ДФ № 30...109 от 04.08.2008 г., на стойност 10305,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2061,00 лв., с предмет на доставката «Комисионна по сделка» (л. 000086, Приложение № 1);
- по ДФ № 30...139 от 28.08.2008 г., на стойност 7429,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1485,80 лв., с предмет на доставката «Комисионна по сделка» (л. 000091, Приложение № 1);
- по ДФ № 30...121 от 12.08.2008 г., на стойност 4400,00 лв. и начислен ДДС в

размер на 880,00 лв., с предмет на доставката «Посредничество при митническо обслужване – освободени коли януари – март» (л. 000088, Приложение № 1);

- по ДФ № 600 от 29.10.2008 г., на стойност 6000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1200,00 лв., с предмет на доставката «Посредничество при митническо обслужване – освободени коли септември – октомври» (л. 000094, Приложение № 1);

- по ДФ № 594 от 27.10.2008 г., на стойност 7600,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1520,00 лв., с предмет на доставката «Посредничество при митническо обслужване – освободени коли юли – август» (л. 000093, Приложение № 1);

- по ДФ № 588 от 23.10.2008 г., на стойност 7200,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1440,00 лв., с предмет на доставката «Посредничество при митническо обслужване – освободени коли април – юни» (л. 000092, Приложение № 1);

- по ДФ № 30...292 от 28.11.2008 г., на стойност 2400,00 лв. и начислен ДДС в размер на 480,00 лв., с предмет на доставката «Транспортни разходи в С. и околностите» (л. 000095, Приложение № 1);

- по ДФ № 30...349 от 23.12.2008 г., на стойност 2800,00 лв. и начислен ДДС в размер на 560,00 лв., с предмет на доставката «Транспорт в С. и околностите» (л. 000096, Приложение № 1);

Видно от РД в хода на ревизията, на основание чл. 45 ДОПК е извършена насрещна проверка на този доставчик. Документи от доставчика не са предоставени. Проверката е извършена по данни в информационния масив, при което е установено, че дружеството е отразило цитираните фактури в дневника за продажби за съответния данъчен период с получател ревизираното лице.

Въз основа на установеното при тази проверка, от представените документи и обяснения на ревизирувания субект, както и от събраните в хода на ревизионното производство доказателства, органите по приходите, издали РД, са приели, че не може да се установи по безспорен начин реално извършване на доставка по посочените по – горе ДФ, поради което за [фирма] не е налице право на приспадане на данъчен кредит по тях.

Във връзка с представения на ревизията Договор за посредничество от 10.01.2008 г. за проучване на условията и подготвяне на сключването на договори с други физически и юридически лица за покупко-продажба на ВиК материали за изграждане на инфраструктурни проекти и високо строителство, ревизиращият екип е посочил, че не е представен разпределителен протокол във връзка с изплащане на възнаграждението по него. Относно фактурите с предмет комисионна дружеството е декларирало, че доставките са намиране на клиенти за закупуване на ВиК материали, но не са конкретизирани имената на клиентите и не са представени доказателства в тази връзка. Ревизиращите са отчетли също така липсата на доказателства за установяване, че [фирма] е представлявало и оказвало съдействие на ревизираното лице при осъществяване на внос или транспортни услуги – няма доказателства относно изминати километри, вид МПС и товар, товарителници, пътни листове, спедиционни бележки и други документи, съставяни по повод извършването

на превоз на товари.

С идентични мотиви от правна страна, които са изложени по – горе досежно издадените ДФ от доставчик [фирма], органите по приходите са направили предложение да не се признае право на данъчен кредит по ДФ, издадени от [фирма].

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е приел, че от представените в хода на ревизионното производство, към възражението срещу РД и към жалбата доказателства не се установява по безспорен начин реално осъществяване на доставките от [фирма]. Отчел е, че представените анекси – протоколи не са придружени с документи, доказващи, че с изброените в тях клиенти жалбоподателят е сключил договори, за какви доставки са сключените договори и в какво се изразява приноса на [фирма] за сключване на тези договори. Посочил е, че по отношение на доставките с предмет „транспортни услуги“ не са представени никакви доказателства. Предвид неустановяването на фактически извършена стопанска операция, ответникът е приел, че няма основание за ползване право на данъчен кредит по тези доставки, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 и чл. 9 ЗДДС.

От представените в хода на ревизионното производство и в хода на съдебното производство доказателства се установява също така следното:

В Писмените обяснения, дадени от управителя на [фирма] (л. 00207 – 00209 от Приложение № 2) се твърди, че този доставчик е намирал клиенти, като при успешно сключени сделки е получавал комисиона. Съдействал е на жалбоподателя при изготвянето на документи за участие в търг, при митническо обслужване на [фирма], както и за дребни транспортни услуги, извършване на територията на Б..

Съгласно представения „Договор за посредничество“ от 10.01.2008 г. (л. 000074 – 000077 от Приложение № 1), сключен между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител, е договорено, че първият възлага на втория проучване на условията и подготвяне сключването на договори между [фирма] и [фирма] и физически лица и юридически лица за покупко-продажба на ВиК материали за изграждане на инфраструктурни проекти и високо строителство (чл. 1 от договора). Съгласно чл. 2 от договора, раздел „Права и задължения на изпълнителя“ последният се задължава да проучва условията и подготвя сключването на договори между [фирма] и чужди физически и юридически лица за покупко-продажба (бартерни сделки и др.) на описаните „по-горе“ стоки /услуги, като издирва съдоговорители и спазва условията, предлагани от възложителя. За изпълнение предмета на договора – сключен и реализиран договор (чл. 8) възложителят заплаща на изпълнител възнаграждение в размер на от 3 до 10 процента от стойността на договора, сключен между [фирма] и осигурения от [фирма] съдоговорител (чл. 4) съгласно представен от изпълнителя

разпределителен протокол (чл. 6), платимо в срок от три месеца от изпълнението на всеки сключен договор (чл. 5). Съгласно договореното в чл. 13, б. „г” от договора възложителят следва да заплаща на изпълнителя направените от последния разходи за реклама във връзка с изпълнението на договора.

Между страните по договора са подписани Анекси – протоколи без дата (л. 00680 - 00717 от Приложение № 4), представени към възражението срещу РД, за осигурени клиенти с оглед удостоверяване на това, че към посочените в протоколите дати в резултат на проучване на пазара на ВиК материали и търсене на клиенти за изпълнение на инфраструктурни проекти, както и такива за високо строителство, изпълнителят е осигурил за клиенти на [фирма], както следва:

- към 01.06.2008 г. - [фирма], за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 16240,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането;

- към 05.06.2008 - [фирма], за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 21300,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането;

- към 25.06.2008 - [фирма] и [фирма], за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 20480,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането;

- към 30.05.2008 – [фирма], за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 8900,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането;

- към 31.07.2008 – [фирма], за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 4080,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането;

- към 31.07.2008 – Водно строителство В. Т. АД, за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 7429,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането;

- към 30.04.2008 – СК [фирма] и А., за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 15955,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането;

- към 31.07.2008 – [фирма], за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 10305,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането и [фирма], за което на първия се дължи комисиона в размер на 3335,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането;

- към 31.07.2008 - [фирма], за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 3738,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането;

- към 18.06.2008 - [фирма] и [фирма], за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 19720,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането;

- към 05.06.2008 - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 18700,00 лв., без да е уговорен срок, в който

следва да се осъществи плащането;

- към 20.06.2008 - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], за което на доставчика се дължи комисиона в размер на 18400,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането;

В нито един от протоколите не е посочено дали дължимата от [фирма] сума включва ДДС или не.

Към възражението срещу РД е представено възлагателно писмо от 10.01.2008 г. (л. 00671,2 от Приложение № 4), по силата на което [фирма] възлага на [фирма] извършването на всички дейности, съпътстващи обработката на митница (освобождаване) на всички коли, превозващи стока на жалбоподателя, като за всяка освободена кола изпълнителят получава възнаграждение в размер на 200,00 лв., без ДДС. От приложената към него рекапитулация се установява, че за периода януари – март са освободени 22 коли, за което е дължима сума в размер на 4000,00 лв; за периода април – юни са освободени 36 коли, за което е дължима сума в размер на 7200,00 лв.; за периода юли – август са освободени 38 коли, за което е дължима сума в размер на 7600,00 лв., а за периода септември - октомври е дължима сума в размер на 6000,00 лв., без да е конкретизиран броя на освободените коли (л.00670 – 00672 от Приложение № 4).

Между двете дружества е подписано и възлагателно писмо, в сила от 01.11.2008 г. до 31.12.2008 г. (л. 00663 от Приложение 4), по силата на което [фирма] е възложило на този доставчик да изпълнява транспортни услуги на територията на С. и за къси дестинации из околностите на С., по заявка на възложителя. Това възлагателно писмо също е представено към възражението срещу РД.

Във връзка с осчетоводяването на доставките по процесните фактури, издадени от този доставчик, вещото лице Г. А., изготвило допуснатата и изслушана по делото ССЕ е установило идентични счетоводни записвания като отразените по – горе досежно доставчик [фирма]. Видно от заключението е също така, че спорните ДФ, издадени от този доставчик, са отразени в Дневниците за покупките, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди. Тези ДФ са отразени с Дневниците за продажбите, респективно в СД за ДДС на доставчика за съответните данъчни периоди, с изключение на ДФ № 30...121 от 12.08.2008 г., която е установена в Дневника за продажбите за данъчен период м. 11.2008 г.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

Във връзка с доставките от този доставчик с предмет „Комисионна за намиране на клиенти на строителни обекти, съгласно договор/ договор и протокол” и „Комисионна по сделка”:

На първо място съдът намира, че предметът на представения Договор за посредничество от 10.01.2008 г. е неясен доколкото е налице различие между договореното в чл. 1 и чл. 2 от него. По предмета му, посочен в чл. 1 и чл. 2 той е рамков, тоест изисква оформянето и подписването на нарочни документи във всеки отделен случай с оглед отчитане на извършената работа и конкретизиране на дължимото възнаграждение. Такива са представените към договора е Анекс – протоколи без дата за осигурени клиенти, които, както

се написа по – горе, са съставени, за да удостоверят, че [фирма] е проучвал пазара на ВиК материали и в резултат е привлякъл за клиенти на [фирма] посочените в анексите дружества.

За да направи извод досежно реалността на спорната доставка, съдът съобрази, че по делото не бяха представени определени условия от възложителя, нито дадени до изпълнителя от него указания в писмен вид относно продажбата на ВиК материали за изграждане на инфраструктурни проекти и високо строителство съгласно чл. 3, б. „е” от договора, както и доказателства за изготвяни и представяни на възложителя разпределителни протоколи, по които да се извършва разплащането. Не бяха представени и сключени със съдействието на изпълнителя договори с трети лица, в това число сключени договори между [фирма] и посочените в анексите дружества, както и доказателства за тяхното реализиране, което е необходимо предвид уговорката по чл. 8 от Договора – „Възнаграждението се изплаща само при сключен и реализиран договор”. Действително към възражението срещу РД дружеството – жалбоподател е представило хронологични регистри на [фирма] (Приложение № 4), но съдът не намира основание да ги кредитира доколкото по делото не се установи и доказва, че записванията в тях относно дружествата, посочени в анексите са документално обосновани, тъй като към доказателствената съвкупност не бяха приобщени посочените там фактури, които следва да са издадени от [фирма] и неизвършването на счетоводна експертиза със задача проверка на счетоводството на дружеството – жалбоподател в този смисъл относно записванията в хронологичните регистри. На следващо място, съдът взима под внимание и факта, че анексите са представени едва към възражението срещу РД, въпреки надлежно връчените на [фирма] искания за представяне на документи и писмени обяснения и допълнително искане за същото.

Предвид така установеното относно доставки от [фирма], по които не е признат данъчен кредит по процесните ДФ съдът намира, че жалбата по отношение на този доставчик, в тази част, е неоснователна. Спорният РА в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

Правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки на услуги, за която се твърди, че е извършена от [фирма]. Представеният договор и анекс - протоколи установяват единствено съществуващи между страните облигационни отношения, но не доказват реалното осъществяване на спорната доставка. За целите на данъчното облагане представянето на такива доказателства не е достатъчно, тъй като следва да се установи и докаже по какъв начин са извършени доставките. Въпреки дадените на жалбоподателя указания с разпореждането за насрочване от 07.12.2011 г. и в съдебното заседание на 12.01.2012 г. относно разпределението на доказателствената тежест да представи доказателства за реалност на спорните доставки, той не прояви процесуална активност в указания му смисъл. По делото не се представиха доказателства са възникнали договорни отношения между [фирма] и посочените в анексите дружества и еднолични търговци и тяхното изпълнение. В този смисъл съдът намира, че [фирма] не представи

доказателства за използването на получената доставка за последващи облагаеми доставки. В тежест на ползващия се от правата по процесната фактура беше да докаже, че отразената сделка действително се е осъществила. За събирането и представянето на тези доказателства по делото поведението на доставчика [фирма] е без значение. Недоказаната реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. От значение също така е и факта, че предметът на спорните фактури, издадени от [фирма] е посочен като „Комисионни за намерени клиенти на ВиК материали съгласно договор/договор и протокол” без да е конкретизиран договорът и/или протоколът по какъвто и да е признак (дата на сключване или контрагенти между, които е сключен). Предметът на спорната фактура по никакъв начин не е индивидуализиран и не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представените по делото договор и анекс – протокол.

Във връзка с доставките от този доставчик с предмет „Посредничество при митническо обслужване – освободени коли ...”:

За да направи извод досежно реалността на спорните доставки с предмет „Посредничество при митническо обслужване – освободени коли ...”, съдът съобрази, че единственото доказателство за установяване на тяхната реалност, представено от жалбоподателя, е приложеното към възражението срещу РД възлагателно писмо от 10.08.2008 г. Същото има рамков характер. По делото не се представиха спецификации към спорните ДФ с оглед установяване за освобождаване на кои „коли” се отнася всяка от тях, не се представиха доказателства за наличието търговски взаимоотношения между [фирма] и негови партньори от М., Италия, Гърция, Румъния, по повод които се превозва стока на жалбоподателя, или каквито и да е било такива във връзка с митническо оформяне на стоки, превозвани за [фирма], с участието на [фирма] или данни за тези стоки, съответно доказателства за заскладяването им при жалбоподателя или тяхната последваща реализация. Предвид това и по изложените по – горе причини, съдът намира, че по делото не се установи и доказва твърдяната реалност на доставките, свързани с митническо обслужване от този доставчик.

Във връзка с доставките от този доставчик, свързани с осъществяван транспорт в С. и околностите и транспортни разходи:

За да направи извод досежно реалността на спорните доставки с предмет транспорт, съдът съобрази, че единственото доказателство за установяване на тяхната реалност, представено от жалбоподателя, е приложеното към възражението срещу РД възлагателно писмо. Същото има рамков характер. За възлагане на конкретна транспортна услуга е необходимо отправянето на конкретна заявка от [фирма], включително по телефона чрез изчерпателно посочени във възлагателното писмо три лица. По делото не беше приобщена нито една заявка за извършване на транспортна услуга, нито бяха ангажирани други доказателства от дружеството – жалбоподател в тази насока, включително гласни доказателствени средства. Не бяха представени и доказателства за отчитане на извършена транспортна услуга, включително такива за превозван товар и т. н. Предвид това и по изложените по – горе причини, съдът намира, че по делото не се установи и доказва твърдяната

реалност на доставките, свързани с осъществяван транспорт от този доставчик.

Във връзка с доставката „Товаро – разтоварна дейност” по ДФ № 341 от 24.06.2008 г. дружеството – жалбоподател не представи никакви доказателства. По изложените по – горе причини, съдът намира, че единствено наличието на ДФ не може да обоснове извод за наличие на реална доставка по тази фактура, поради което РА в частта, с която се отказва право на приспадане на данъчен кредит по тази фактура е законосъобразен.

По всички изложени причини, съдът намира, че правилно и законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по всички доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]. Правните съображения за това са изложени по горе по отношение на доставките от [фирма] и са изцяло относими досежно този доставчик, поради което съдът намира за ненужно да ги преповтаря.

Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По ДФ № 10...217 от 10.12.2008 г., с предмет на доставката «Изработка на рекламен продукт и реклама по договор» (л. 000051 от Приложение № 1), на стойност 170000,00 лв. издадена от този доставчик, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 34000,00 лв.

Видно от РД в хода на ревизията, на основание чл. 45 ДОПК е извършена насрещна проверка на този доставчик. Документи от доставчика не са предоставени. Проверката е извършена по данни в информационния масив, при което е установено, че дружеството не е отразило цитираната ДФ в дневника за продажби за съответния данъчен период с получател ревизираното лице. Въз основа на установеното при тази проверка, от представените документи и обяснения на ревизирувания субект, както и от събраните в хода на ревизионното производство доказателства, органите по приходите, издали РД са приели, че не може да се установи по безспорен начин реално извършване на доставка по посочената по – горе ДФ, поради което за [фирма] не е налице право на приспадане на данъчен кредит по нея. Във връзка с тази доставка дружеството е представило Договор за реклама от 01.06.2008 г. за изработка на рекламен продукт за рекламиране на дейността му, както и автомобилна реклама в българския и международен рали шампионат. Дружеството дава обяснения в насока, че са изработени и позиционирани рекламни пана на тези състезания. Ревизиращият екип е отчетел, че не са представени никакви доказателства относно това къде и кога са провеждани тези състезания, какви и колко рекламни материали са изработени, от кого и къде са изработени те.

С идентични мотиви от правна страна, които са изложени по – горе досежно издадените ДФ от доставчик [фирма], органите по приходите са направили предложение да не се признае право на данъчен кредит по ДФ, издадена от [фирма]. Както се посочи, с издадения РА направеното предложение от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадената от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а

подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е приел, че от представените в хода на ревизионното производство, към възражението срещу РД и към жалбата доказателства не се установява по безспорен начин реално осъществяване на доставката от [фирма]. За да приеме това, ответникът е отчетел, че не са приложени доказателства относно реалното извършване на доставката - къде и кога са провеждани състезания, какви и колко рекламни пана са изработени, от кои лица са проведени състезания, на които са позиционирани рекламните пана. Неотразяването на спорната ДФ в дневника за продажби за съответния данъчен период, според ответника навежда на извод, че такава не е издадена от [фирма]. Счел е, че с представените към възражението срещу РД доказателства се доказва възлагането, но не и самото изпълнение на доставките - не са представени доказателства за изработването на рекламните пана и стикери от страна на доставчика издал фактурите, кой ги е изработил, какви разходи е направил за това, къде са излагани, по време на кои състезания, в това число дати и място на провеждане. Ето защо при така установената фактическа обстановка, изводът за нереалност на доставката по издадената от този доставчик фактура е приет от ответника за основателен.

От представените в хода на ревизионното производство и в хода на съдебното производство доказателства се установява също така следното:

В Писмените обяснения, дадени от управителя на [фирма] (л. 00207 – 00209 от Приложение № 2) се твърди, че този доставчик е специализиран в провеждането на рали шампионати и автомобилни състезания. *По силата на сключения с него договор, той е изработил и позиционирал рекламни пана по време на такива състезания.*

Видно от представения неподписан от възложителя договор от 01.06.2008 г. (л. 000048- 000050 от Приложение № 1) [фирма], в качеството му на възложител, е възложило на [фирма], в качеството му на изпълнител, следното: 1. да изработи със свои материали, средства и персонал (чл. 2, ал. 1, т. 1) рекламен продукт, който се одобрява от възложителя; 2. да осигури рекламиране дейността на възложителя и 3. да осигури рекламиране на дейността на възложителя, свързана с автомобилна реклама в български и международен рали шампионат (чл. 1, ал. 1). Съгласно чл. 1, ал. 2 възложителят ползва предоставения му продукт и площ срещу заплащане на възнаграждение.

Към възражението срещу РД са приложени два Анекса към Договор за реклама от 01.06.2008 г. – от 02.06.2008 г. и от 26.07.2008 г., с които се конкретизира предметът на договора – производство на рекламни стикери и производство на рекламни пана с определени в анексите размери и брой, тяхната цена, място на доставяне на изработените пана, техния монтаж за сметка на изпълнителя и е уговорен ред за съгласуване на дейностите (л. 01196 – 01200 от Приложение № 5). Освен за производство на пана и стикери, страните са се договори за „осигурено рекламно участие” на шампионати, за което изпълнителят дължи на възложителя за всеки шампионат сума в размер на 11220,00 лв., без ДДС. На тези шампионати възложителят участва с

рекламни пана и стикери. Стикерите се монтират на състезаващите се коли. Във връзка с осчетоводяването на доставките по процесната фактура, издадена от този доставчик, вещото лице Г. А., изготвило допуснатата и изслушана по делото ССЕ е установило идентични счетоводни записвания като отразените по – горе досежно доставчик [фирма]. Видно от заключението е също така, че спорната ДФ, издадена от този доставчик, е отразена в Дневника за покупките, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответния данъчен период. Тази ДФ не е отразена в Дневника за продажбите, респективно в СД за ДДС на доставчика за съответния данъчен период.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

За да направи извод досежно реалността на спорната доставка, съдът съобрази, на първо място констатираните противоречия между дадените от управителя на [фирма] обяснения от 28.12.2010 г. (л. 00207 – 00209 от Приложение № 2) и представените едва към възражението срещу РД анекси към договора от 01.06.2008 г. Както се посочи по – горе, в писмените обяснения от 28.12.2010 г., дадени от управителя на [фирма] се твърди, че [фирма] е специализиран в провеждането на рали шампионати и автомобилни състезания и по силата на сключения с него договор, той е изработил и позиционирал рекламни пана по време на такива състезания. С това се изчерпват обясненията във връзка с процесната ДФ. Предвид това съдът намира, че двата анекса от 02.06.2008 г. и от 26.07.2008 г., в които се изменя и допълва предмета на договора, са оформени и представени в хода на ревизионното производство с оглед доказване защитната теза на дружеството – жалбоподател и след запознаване с констатациите на органите по приходите, изготвили РД и направените в него предложения за установяване на задължения. Видно от дадените обяснения тезата на дружеството, поддържана пред ревизиращите орган е била, че изработените от [фирма] рекламни пана са позиционирани от този доставчик по време на автомобилни състезания. Към този момент не се твърди и установява от [фирма], че съгласно договора от 01.06.2008 г. се произведени и позиционирани рекламни пана на места в [населено място] и на складовата база на жалбоподателя. По никакъв начин в обясненията от 28.12.2010 г. не се прави връзка между изработените от [фирма] рекламни пана и предоставени от друг доставчик ([фирма]) на [фирма] рекламни площи. Ето защо, след като прецени, че анексите представляват частни документи, които не обвързват съда с материалната си доказателствена сила, съдът намира, че не следва да ти взима предвид при извършване на преценката си досежно реалността на спорната доставка. Както се посочи, те са представени едва към възражението срещу РД, въпреки че с искане за представяне на документи и писмени обяснения от 06.10.2010 г. и с повторно такова от 11.12.2010 г., връчено на 17.12.2010 г. от [фирма] са изискани заверени копия от всички договори, анекси, допълнителни споразумения и приложения към тях (приемо-предавателни протоколи, актове и други документи), свързани с дейността на дружеството (в първото искане), както и всички съставени документи по повод фактурираните доставки (в повторното искане) договори,

анекси, допълнителни споразумения и приложения към тях (приемо-предавателни протоколи, актове и други документи – според спецификата на доставката), както и писмени обяснения относно подробно описание на вида на доставките, дата и място на извършване, начин на разплащане, хронология на взетите счетоводни операции, последваща реализация, ако има такава.

Предвид така установеното относно доставката от [фирма], по която не е признат данъчен кредит по процесната ДФ в размер на 34000,00 лв. съдът намира, че жалбата по отношение на този доставчик е неоснователна. Спорният РА в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

Правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорната доставка на услуги, за която се твърди, че е извършена от [фирма]. Представеният договор установява единствено съществуващи между страните облигационни отношения, но не доказва реалното осъществяване на спорната доставка. За целите на данъчното облагане представянето на такива доказателства не е достатъчно, тъй като следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена доставката. Въпреки дадените на жалбоподателя указания с разпореждането за насрочване от 07.12.2011 г. и в съдебното заседание на 12.01.2012 г. относно разпределението на доказателствената тежест да представи доказателства за реалност на спорните доставки, той не прояви процесуална активност в указания му смисъл. По делото не се представиха доказателства за одобрен и утвърден от възложителя по договора проект на рекламните пана, по който да се изработи рекламния продукт (чл. 2, ал. 1, т. 2 от договора). Тук е ред да се посочи, че представените снимки не могат да запълнят тази празнина, тъй като не са изготвени по ред, установен в АПК, във вр. с пар. 2 ДР ДОПК и не могат да се ценят от съда като доказателствено средство. Не беше представено и уведомление до възложителя за изработването на продукта (чл. 2, ал. 1, т. 3), както и самия рекламен продукт. Дори да се приеме, че произведеният от изпълнителя рекламен продукт представлява рекламни стикери за залепване на автомобили, не се представиха доказателства за това въз основа на какви правоотношения (включително между кои страни – собственици на автомобили, клубове или организатори на състезания) е извършвана рекламата на рали шампионатите. В тежест на ползващия се от правата по процесната фактура беше да докаже, че отразената сделка действително се е осъществила. За събирането и представянето на тези доказателства по делото поведението на доставчика [фирма] е без значение. Недоказаната реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. От значение също така е и факта, че предметът на спорната фактура, издадена от [фирма] е посочен като „Изработка на рекламен продукт и реклама по договор” без да е конкретизиран договора по какъвто и да е признак (дата на сключване или контрагенти между, които е сключен). Предметът на спорната фактура по никакъв начин не е индивидуализиран и не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представения по делото договор и анекси.

По всички изложени причини, съдът намира, че правилно и законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставката, за която се твърди, че е извършена от [фирма]. Правните съображения за това са изложени по горе по отношение на доставките от [фирма] и са изцяло относими досежно този доставчик, поради което съдът намира за ненужно да ги преповтаря.

Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По ДФ № 37 от 15.04.2008 г. (л.0...46 от Приложение № 1), с предмет на доставката «Комисионни за намерени клиенти на ВиК материали съгласно договор», на стойност 15850,00 лв. издадена от този доставчик, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3170,00 лв.

Видно от РД в хода на ревизията, на основание чл. 45 ДОПК е извършена насрещна проверка на този доставчик. Документи от доставчика не са предоставени. Проверката е извършена по данни в информационния масив, при което е установено, че дружеството е отразило цитираната ДФ в дневника за продажби за съответния данъчен период с получател ревизираното лице.

Въз основа на установеното при тази проверка, от представените документи и обяснения на ревизирувания субект, както и от събраните в хода на ревизионното производство доказателства, органите по приходите, издали РД, са приели, че не може да се установи по безспорен начин реално извършване на доставка по посочената по – горе ДФ, поради което за [фирма] не е налице право на приспадане на данъчен кредит по нея. Според дадените от [фирма] обяснения, то използва ресурса на този доставчик за привличане на клиенти, чиито имена не са цитирани. Във връзка с представения Договор от 10.01.2008 г. с предмет проучване на условията и подготвяне на договори с физически и юридически лица за покупко – продажба на ВиК части и консумативи ревизиращите органи са съобразили и отчели липсата на доказателства относно формиране и изплащане на възнаграждението по този договор, в това число не е представен и разпределителен протокол.

С идентични мотиви от правна страна, които са изложени по – горе досежно издадените ДФ от доставчик [фирма], органите по приходите са направили предложение да не се признае право на данъчен кредит по ДФ, издадена от [фирма].

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадената от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е приел, че от представените в хода на ревизионното производство, към възражението срещу РД и към жалбата доказателства не се установява по безспорен начин реално осъществяване на доставката от [фирма]. Отчел е, че представеният анекс – протокол не е придружен с документи, доказващи, че с изброените в него клиенти жалбоподателят е сключил договори, за какви доставки са сключените договори и в какво се изразява приноса на [фирма] за сключване

на тези договори. Предвид неустановяването на фактически извършена стопанска операция, ответникът е приел, че няма основание за ползване право на данъчен кредит по тази доставка.

От представените в хода на ревизионното производство и в хода на съдебното производство доказателства се установява също така следното:

В Писмените обяснения, дадени от управителя на [фирма] (л. 00207 – 00209 от Приложение № 2) се твърди, че дружеството е използвало ресурса на [фирма] за привличане на клиенти, потребители на ВиК материали.

Съгласно представения „Договор за посредничество“ от 10.01.2008 г. (л. 000042 – 000045 от Приложение № 1), сключен между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител, е договорено, че първият възлага на втория проучване на условията и подготвяне сключването на договори между [фирма] и [фирма] и физически лица и юридически лица за покупко-продажба на ВиК части и консумативи (чл. 1 от договора). Съгласно чл. 2 от договора, раздел „Права и задължения на изпълнителя“ последният се задължава да проучва условията и подготвя сключването на договори между [фирма] и чужди физически и юридически лица за покупко-продажба (бартерни сделки и др.) на описаните „по-горе“ стоки /услуги, като издирва съдоговорители и спазва условията, предлагани от възложителя. За изпълнение предмета на договора – сключен и реализиран договор (чл. 8) възложителят заплаща на изпълнителя възнаграждение в размер на от 3 до 10 процента от стойността на договора, сключен между [фирма] и осигурения от [фирма] съдоговорител (чл. 4) съгласно представен от изпълнителя разпределителен протокол (чл. 6), платимо в срок от три месеца от изпълнението на всеки сключен договор (чл. 5). Съгласно договореното в чл. 13, б. „г“ от договора възложителят следва да заплаща на изпълнителя направените от последния разходи за реклама във връзка с изпълнението на договора, каквито по делото не са ангажирани.

Между страните по договора е подписан Анекс – протокол без дата (л. 00724 от Приложение № 4) за осигурени клиенти с оглед удостоверяване на това, че към 15.04.2008 г. в резултат на проучване на пазара на ВиК материали за привличане на клиенти за изпълнение на инфраструктурни проекти, както и такива за високо строителство, изпълнителят е привлякъл за клиенти на [фирма] две дружества – [фирма] и [фирма], за което на първия се дължи комисиона в размер на 15850,00 лв., без да е уговорен срок, в който следва да се осъществи плащането.

Във връзка с осчетоводяването на доставката по процесната фактура, издадена от този доставчик, вещото лице Г. А., изготвило допуснатата и изслушана по делото ССЕ е установило идентични счетоводни записвания като отразените по – горе досежно доставчик [фирма]. Видно от заключението е също така, че спорната ДФ, издадена от този доставчик, е отразена в Дневника за покупките, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответния данъчен период. Тази ДФ е отразена и в Дневника за продажбите, респективно в СД за ДДС на доставчика, за съответния данъчен период.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

На първо място съдът намира, че предметът на представения Договор за посредничество от 10.01.2008 г. е неясен доколкото е налице различие между договореното в чл. 1 и чл. 2 от него. По предмета му, посочен в чл. 1 и чл. 2 той е рамков, тоест изисква оформянето и подписването на нарочни документи във всеки отделен случай с оглед отчитане на извършената работа и конкретизиране на дължимото възнаграждение. Единственият представен такъв е Анекс – протокол без дата за осигурени клиенти към 15.04.2008 г., който, както се написа по – горе, е съставен, за да удостовери, че [фирма] е проучвал пазара на ВиК материали и в резултат е привлякъл за клиенти на [фирма] посочените там две дружества - [фирма] и [фирма].

За да направи извод досежно реалността на спорната доставка, съдът съобрази, че по делото не бяха представени определени условия от възложителя, нито дадени до изпълнителя от него указания в писмен вид относно продажбата на ВиК материали за изграждане на инфраструктурни проекти и високо строителство съгласно чл. 3, б. „е” от договора, както и доказателства за изготвяни и представяни на възложителя разпределителни протоколи, по които да се извършва разплащането. Не бяха представени и сключени със съдействието на изпълнителя договори с трети лица, в това число сключени между [фирма] и [фирма] и [фирма] договори, както и доказателства за тяхното реализиране, което е необходимо предвид уговорката по чл. 8 от Договора – „Възнаграждението се изплаща само при сключен и реализиран договор”. Действително към възражението срещу РД дружеството – жалбоподател е представило хронологични регистри на [фирма] за периода 01.01.2008 г. – 15.04.2008 г. (л. 00722,3 от Приложение № 4), но съдът не намира основание да ги кредитира доколкото по делото не се установи и доказва, че записванията в тях относно [фирма] и [фирма] са документално обосновани, тъй като към доказателствената съвкупност не бяха приобщени посочените там фактури, които следва да са издадени от [фирма] и неизвършването на счетоводна експертиза със задача проверка на счетоводството на дружеството – жалбоподател в този смисъл относно записванията в хронологичните регистри.

Предвид така установеното относно доставки от [фирма], по които не е признат данъчен кредит по процесната ДФ в размер на 3170,00 лв. съдът намира, че жалбата по отношение на този доставчик е неоснователна. Спорният РА в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

Правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорната доставка на услуги, за която се твърди, че е извършена от [фирма]. Представеният договор и анекс - протокол установяват единствено съществуващи между страните облигационни отношения, но не доказват реалното осъществяване на спорната доставка. За целите на данъчното облагане представянето на такива доказателства не е достатъчно, тъй като следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена доставката. Въпреки дадените на жалбоподателя указания с разпореждането за насрочване от 07.12.2011 г. и в съдебното заседание на 12.01.2012 г. относно разпределението на доказателствената тежест да представи доказателства за реалност на спорната доставка, той не

прояви процесуална активност в указания му смисъл. По делото не се представиха доказателства са възникнали договорни отношения между [фирма] и [фирма] и [фирма] и тяхното изпълнение. В този смисъл съдът намира, че [фирма] не представи доказателства за използването на получената доставка за последващи облагаеми доставки. В тежест на ползващия се от правата по процесната фактура беше да докаже, че отразената сделка действително се е осъществила. За събирането и представянето на тези доказателства по делото поведението на доставчика [фирма] е без значение. Недоказаната реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. От значение също така е и факта, че предметът на спорната фактура, издадена от [фирма] е посочен като „Комисионни за намерени клиенти на ВиК материали съгласно договор” без да е конкретизиран договора по какъвто и да е признак (дата на сключване или контрагенти между, които е сключен). Предметът на спорната фактура по никакъв начин не е индивидуализиран и не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представените по делото договор и анекс – протокол.

По всички изложени причини, съдът намира, че правилно и законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставката, за която се твърди, че е извършена от [фирма]. Правните съображения за това са изложени по горе по отношение на доставките от [фирма] и са изцяло относими досежно този доставчик, поради което съдът намира за ненужно да ги преповтаря.

Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По ДФ, издадени от този доставчик, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури за услуги в общ размер на 14724,88 (четирнадесет хиляди седемстотин двадесет и четири лева и осемдесет и осем стотинки) лв., както следва:

- по ДФ № 212 от 15.06.2009 г., на стойност 8200,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1640,00 лв., с предмет на доставката «Транспорт из С. и околности от януари до юни» (л. 000036 от Приложение № 1);

- по ДФ № 40...82 от 30.06.2009 г., на стойност 25200,00 лв. и начислен ДДС в размер на 5040,00 лв., с предмет на доставката «Наем на складова база - месец» (л. 000037 от Приложение № 1);

- по ДФ № 285 от 15.07.2009 г., на стойност 1440,00 лв. и начислен ДДС в размер на 288,88 лв., с предмет на доставката «Транспорт С. и околности» (л. 000038 от Приложение № 1);

- по ДФ № 481 от 25.09.2009 г., на стойност 32000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 6400,00 лв., с предмет на доставката «Наем на временна складова база» (л. 000040 от Приложение №1);

- по ДФ № 438 от 09.09.2009 г., на стойност 6780,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1356,00 лв., с предмет на доставката «Транспорт из С. и дестинации около С.» (л. 000039 от Приложение №1);

Видно от РД в хода на ревизията, на основание чл. 45 ДОПК е извършена

насрещна проверка на този доставчик. Документи от доставчика не са предоставени по причина изземането им от Национална следствена служба. Проверката е извършена по данни в информационния масив, при което е установено, че дружеството е отразило цитираните ДФ в дневника за продажби за съответния данъчен период с получател ревизираното лице.

Въз основа на установеното при тази проверка, от представените документи и обяснения на ревизирувания субект, както и от събраните в хода на ревизионното производство доказателства, органът по приходите е приел, че не може да се установи по безспорен начин реално извършване на доставка по посочените по – горе ДФ, поради което за [фирма] не е налице право на приспадане на данъчен кредит по тях.

Ревизиращите са съобразили, че в обясненията си дружеството е декларирало, че от този доставчик са наемани допълнителни складови площи, като стоката е транспортирана от и до наетия склад. Отчели са обаче, че доказателства за установяване на това не са представени, както и подписан договор за наем, от който да е видно местонахождението на отдавания под наем обект – складова база, доказателства относно фактурираните транспортни услуги – такива за изминатите километри, вид на МПС и товар, товарителници, пътни листа, спедиционни бележки и други по повод извършването на превоз на товари.

С идентични мотиви от правна страна, които са изложени по – горе досежно издадените ДФ от доставчик [фирма], органите по приходите са направили предложение да не се признае право на данъчен кредит по ДФ, издадени от [фирма].

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е приел, че от представените в хода на ревизионното производство, към възражението срещу РД и към жалбата доказателства не се установява по безспорен начин реално осъществяване на доставката от [фирма]. За да приеме това, ответникът е счел, че твърденията на дружеството за наемане на допълнителни складови площи не са подкрепени с доказателства - не е представен договор за наем, от който да е видно къде се намира отдаваното под наем помещение - складова база, доказателства за платен наем, товарителници, пътни листа, спедиционни бележки и други подобни документи, съставяни по повод извършването на превоз на товари. Приел е, че представените с възражението срещу РД договори за наем от 25.09.2009 г. и от 30.06.2009 г. е следвало да бъдат представени по време на ревизията, ако са съществували към онзи момент. Поради констатирано разминаване на наетите обекти, посочени в декларацията от управителя на дружеството от 08.10.2010 г и тези, за които са представени договорите, ответникът е направил извод, че двата договора са негодни доказателства, създадени за целите на обжалването. Представеното възлагателно писмо е оценено като такова с характер на рамков договор за извършване на транспортни услуги, а не като доказателство, от което се установява, че такива действително са

извършени. Представените пътни листа не са придружени с товарителници, удостоверяващи, че извършените курсове са във връзка с превоз на товари, възложени от ревизираното дружество, поради което също са счетени за недостатъчни доказателства за установяване реалността на доставките по фактури с предмет „транспорт из С. и околности“. На следващо място, решаващият орган е посочил, че фактурата сама по себе си не е данъчно събитие по смисъла на ЗДДС, а частен документ. В заключение е счел, че в случая не са представени безспорни доказателства за реалността на доставките нито от доставчика, нито от жалбоподателя.

От представените в хода на ревизионното производство и в хода на съдебното производство доказателства се установява също така следното:

В Писмените обяснения, дадени от управителя на [фирма] (л. 00207 – 00209 от Приложение № 2) се твърди, че от този доставчик дружеството е наело допълнителни складови площи, поради недостатъчната площ на складовата база, с която е разполагало. Стоката е била транспортирана от и до наетия склад при поискване от страна на [фирма].

Към възражението срещу РД е представен Договор за наем от 25.09.2009 г., по силата на който [фирма] временно и възмездно ползва отдаден под наем от [фирма] недвижим имот, находящ се в [населено място],[жк], [улица] за срок от 16 месеца, считано от 01.10.2009 г., когато му се предава държането на имота (л. 00553 – 00555 от Приложение № 4), срещу цена в размер на 2000,00 лв. месечно или 32000,00 лв., без ДДС за срока на договора. Също така по силата на Договор за наем от 30.06.2009 г. [фирма] временно и възмездно ползва отдаден под наем от [фирма] недвижим имот, находящ се в [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] за срок от 2 години, считано от 30.06.2009 г. (л. 00550 – 00552 от Приложение № 4), срещу месечна наемна цена в размер на 4200,00 лв, без ДДС.

С рамково възлагателно писмо, представено към възражението срещу РД, в сила от 01.06.2009 г. до 15.09.2009 г. (л.00549 от Приложение № 4), жалбоподателят е възложил на [фирма] да изпълнява транспортни услуги на територията на С. и за къси дестинации из околностите на С., които да бъдат осъществявани „със собствените товарни автомобили на фирмата“, индивидуализирани по марка, модел и регистрационен номер, без да е уточнено, дали се касае за възложителя или за изпълнителя и цената на осъществявания превоз. Към същото възражение са представени пътни листа (л. 00498 – 00547) с оглед удостоверяване, че посочените в тях автомобили са превозвали неуточнен товар до определените в тях места, между които И., Б., Б., Е., Б., П., Б., Б., П., Р., М., В., С., Е. П., М., Д., И., К..

Във връзка с осчетоводяването на доставките по процесните фактури, издадени от този доставчик, вещото лице Г. А., изготвило допуснатата и изслушана по делото ССЕ е установило идентични счетоводни записвания като отразените по – горе досежно доставчик [фирма]. Видно от заключението е също така, че спорните ДФ, издадени от този доставчик, са отразени в Дневниците за покупките, респективно в СД за ДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди. Тези ДФ са отразени с Дневниците за продажбите, респективно в СД за ДДС на доставчика за съответните данъчни

периоди, с изключение на ДФ № 40...82 от 30.06.2009 г., което не е отразена в Дневника за продажбите за м. 06.2009 г.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

За да направи извод досежно реалността на спорните доставки с предмет „наем...” и „транспорт...”, съдът съобрази, на първо място, че по делото не са представени доказателства от дружеството – жалбоподател, че двата недвижими имота, които твърди, че е наело от този доставчик, са били използвани от него за склад, в който са съхранявани стоки на [фирма]. От договорите за наем не може да се направи обоснован извод за предназначението на отдадените под наем помещения. Предвид това и липсата на каквито и да било други доказателства за съхраняване на склад в тях на стоки на [фирма], съдът намира, че по делото не се установи и доказва твърдяното в писмените обяснения, дадени от управителя на [фирма], че на жалбоподателя са предоставени двата недвижими имота за допълнителни складови площи, за които той е заплатил наемната цена, посочена в спорните ДФ. В тази връзка и даденото писмено обяснение, недоказано остана и това, че предоставените транспортни услуги са имали за цел транспортирането на стока на жалбоподателя от и до тези наети складове. По делото не се представиха никакви доказателства за установяване на тези обстоятелства, в това число доказателства за засклаждане на стока на [фирма] в някой от наетите складове, за изписването и от него и за транспортирането и до дадена дестинация, включително за предаването и на контрагент на жалбоподателя. Във връзка с представените по делото пътни листа следва да се посочи, че в нито един от тези документи не е индивидуализиран превозвания товар по вид и количество. В много малка част от тях е посочен товарът като вид – тръби, спирателна арматура, фитинги – спирателна арматура. В нито един от документите не е посочен № на товарителница и не е попълнен с необходимите реквизити. Освен това, по никакъв начин тези пътни листа не удостоверяват, че превозваният товар е натоварен от склад на [фирма], представлява стока на това дружество и въобще, че превозът се осъществява по повод някакви отношения с дружеството – жалбоподател. От значение също така е и факта, че предметът на спорните фактури, издадени от [фирма] е посочен без да е конкретизирана наетата складова база по местонахождение или друг признак, а към фактурите, издадени за обществен транспорт не са приложени спецификации с оглед конкретизиране на техния предмет. Следователно, предметът на спорните фактури по никакъв начин не е индивидуализиран и не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представените по делото договори и пътни листа.

По всички изложени причини, съдът намира, че правилно и законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставките, за която се твърди, че са извършени от [фирма]. Правните съображения за това са изложени по горе по отношение на доставките от [фирма] и са изцяло относими досежно този доставчик, поради което съдът намира за ненужно да ги преповтаря.

По изложените по – горе съображения, съдът намира, че жалбата срещу

спорния РА, в частта, в която е допустима, е изцяло неоснователна и като такава следва да се отхвърли. Позоваването на практиката на Съда на Европейския съюз в спорната хипотеза, направено в писмените бележки, е неоснователно. Дружеството – жалбоподател следва да установи наличие на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит, първата от които е осъществяване на доставка на стоки и услуги.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 118, ал. 2 ДОПК РА се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП). В настоящия случай, на осн. чл. 119, ал. 2 ДОПК, в съответствие с правомощието си по чл. 119, ал. 3 ДОПК, органът възложил ревизията е издал 3., с която е определен компетентният да издаде РА орган по приходите – Г. А. П.. Обжалваният РА е издаден именно от това лице, тоест от такова, разполагащо с материална компетентност. РА е издаден в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на задълженията. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА, тъй като не е извършена промяна на установените задължения в резултат от подаденото по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК възражение от ревизирувания субект.

След като обсъди приложените в административната преписка доказателства, съдът намира, че при издаването на РА не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят на неговата законосъобразност. Констатираното от съда, връчване на РД след изтичането на срока по чл. 117, ал. 4 ДОПК (в релевантната редакция) и връчване на 3. и РА след изтичането на срока по чл. 119, ал. 4 ДОПК (в релевантната редакция) представляват несъществени процесуални нарушения, които не биха могли да доведат до издаването на различен по съдържание РА и не влияят на законосъобразността на издадения такъв. Ето защо те не могат да бъдат самостоятелно основание за неговата отмяна.

По разноските:

Жалбоподателят е заявил искане за присъждане на разноски, но при този изход на спора такива не му се дължат. Ответникът не е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което съдът няма да се произнася по този въпрос в решението си.

Водим от горното и на осн. чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба с вх. № 23992 от 04.11.2011 г. (л. 31 – 33 от делото) по описа на Административен съд София – град, подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението в [населено място], район „М.“, [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя М. С.,

срещу Ревизионен акт № 1007943 от 25.03.2011 г., издаден от Г. А. П. - главен инспектор по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. област, фронт офис И., в частта на непризнато право на данъчен кредит по доставки от [фирма] в размер на 52679,80 лв. за данъчни периоди м. декември 2008 г., месец юни, юли и септември 2009 г. **и ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО** по делото в тази част.

ОТХВЪРЛЯ изцяло оспорването в останалата част по подадената жалба с вх. № 23992 от 04.11.2011 г. (л. 31 – 33 от делото) по описа на Административен съд София – град, от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението в [населено място], район „М.”,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя М. С., срещу Ревизионен акт № 1007943 от 25.03.2011 г., издаден от Г. А. П. - главен инспектор по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. област, фронт офис И., в частта на непризнато право на данъчен кредит по доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], в която е потвърден и изменен с Решение № 1779 от 10.10.2011 г. от директора на Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението", сега Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – С. при Централното управление на Националната агенция за приходите.

Решението подлежи на обжалване с частна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в седемдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните в частта, в която жалбата е оставена без разглеждане и е прекратено частично производството по делото, а в останалата част подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: